

Obsah

I *Legislativní akty*

SMĚRNICE

- ★ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce neviny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem** 1

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/344 ze dne 9. března 2016, kterým se zřizuje evropská platforma pro posílení spolupráce při řešení problematiky nehlášené práce ⁽¹⁾** 12

II *Nelegislativní akty*

MEZINÁRODNÍ DOHODY

- ★ **Informace o vstupu v platnost Ujednání mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidlech pro účast Švýcarské konfederace na činnosti Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu** 21
- ★ **Ujednání mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidlech pro účast Švýcarské konfederace na činnosti Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu** 22

(¹) Text s významem pro EHP

NAŘÍZENÍ

- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/345 ze dne 10. března 2016, kterým se stanoví četnost podávání zpráv o stavu kontejneru, formát údajů a způsob předávání** 38
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/346 ze dne 10. března 2016, kterým se určují položky, jež se mají zahrnout do celního informačního systému** 40
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/347 ze dne 10. března 2016, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o přesný formát seznamů zasvěcených osob a pro aktualizaci těchto seznamů v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014⁽¹⁾** 49
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/348 ze dne 10. března 2016, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 98/2012, pokud jde o minimální obsah přípravku 6-fytázy (EC 3.1.3.26) z *Komagataella pastoris* (DSM 23036) jako doplňkové látky pro výkrm prasat (držitel povolení Huvepharma EOOD)⁽¹⁾** 56
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/349 ze dne 10. března 2016 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 59

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2016/350 ze dne 25. února 2016 o uzavření Ujednání mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidlech pro účast Švýcarské konfederace na činnosti Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu** 61
- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2016/351 ze dne 4. března 2016 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v Generální radě WTO k žádosti Jordánska o výjimku Světové obchodní organizace týkající se přechodného období pro zrušení jeho programu vývozních subvencí** 63
- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2016/352 ze dne 4. března 2016 o postoji, který má být jménem Evropské unie zaujat v příslušných výborech Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů k návrhům změn předpisů OSN č. 10, 34, 41, 46, 48, 50, 51, 53, 55, 60, 73, 83, 94, 107, 110, 113, 118, 125, 128, 130 a 131 a k návrhu nového předpisu o schvalování tichých silničních vozidel** 64

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/343

ze dne 9. března 2016,

kteřou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Presumpce nevinny a právo na spravedlivý proces jsou zakotveny v člancích 47 a 48 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), článku 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“), článku 14 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a článku 11 Všeobecné deklarace lidských práv.
- (2) Unie si stanovila za cíl udržovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva. Podle závěrů předsednictví ze zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999, a zejména bodu 33 těchto závěrů, by posílené vzájemné uznávání rozsudků a jiných rozhodnutí justičních orgánů a nezbytné sblížení právních předpisů usnadnily spolupráci mezi příslušnými orgány a soudní ochranu práv jednotlivce. Zásada vzájemného uznávání by proto měla být základním kamenem justiční spolupráce v občanských i trestních věcech v Unii.
- (3) Podle Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) je justiční spolupráce v trestních věcech v Unii založena na zásadě vzájemného uznávání rozsudků a jiných soudních rozhodnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 16.7.2014, s. 63.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 20. ledna 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 12. února 2016.

- (4) Provádění této zásady je založeno na předpokladu vzájemné důvěry členských států v systémy trestního soudnictví jiných členských států. Rozsah zásady vzájemného uznávání závisí na řadě činitelů, mezi něž patří mechanismy na ochranu práv podezřelých a obviněných osob a společné minimální normy nezbytné pro snazší uplatňování této zásady.
- (5) Přestože jsou všechny členské státy stranami EÚLP a Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, zkušenosti ukazují, že tato skutečnost sama o sobě nezaručuje vždy dostatečnou úroveň důvěry v systémy trestního soudnictví jiných členských států.
- (6) Dne 30. listopadu 2009 přijala Rada usnesení o cestovní mapě pro posílení procesních práv podezřelých nebo obviněných osob v trestním řízení ⁽¹⁾ (dále jen „cestovní mapa“). Cestovní mapa vyzývá k postupnému přijetí opatření týkajících se práva na překlad a tlumočení (opatření A), práva na informace o právech a informace o obvinění (opatření B), práva na právní poradenství a právní pomoc (opatření C), práva na komunikaci s příbuznými, zaměstnavateli a konzulárními úřady (opatření D) a zvláštní ochrany pro podezřelé nebo obviněné osoby, které jsou zranitelné (opatření E).
- (7) Dne 11. prosince 2009 Evropská rada cestovní mapu uvítala a učinila ji součástí Stockholmského programu – otevřená a bezpečná Evropa, která slouží svým občanům a chrání je ⁽²⁾ (bod 2.4). Evropská rada zdůraznila, že cestovní mapa není vyčerpávající, a vyzvala Komisi, aby posoudila další prvky minimálních procesních práv podezřelých a obviněných osob a vyhodnotila, zda je třeba se v zájmu podpory lepší spolupráce v této oblasti zabývat dalšími otázkami, jako je například presumpce nevinny.
- (8) Doposud byla podle cestovní mapy přijata tři opatření týkající se procesních práv v trestním řízení, a to směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ⁽³⁾, 2012/13/EU ⁽⁴⁾ a 2013/48/EU ⁽⁵⁾.
- (9) Cílem této směrnice je posílit právo na spravedlivý proces v trestním řízení stanovením společných minimálních pravidel pro některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při řízení před soudem.
- (10) Stanovením společných minimálních pravidel pro ochranu procesních práv podezřelých a obviněných osob tato směrnice usiluje o posílení důvěry členských států v systémy trestního soudnictví jiných členských států, a tím usnadňuje vzájemné uznávání rozhodnutí v trestních věcech. Tato společná minimální pravidla mohou rovněž vést k odstranění překážek volného pohybu občanů na území členských států.
- (11) Tato směrnice by se měla vztahovat pouze na trestní řízení, jak je vykládá Soudní dvůr Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“), aniž je dotčena judikatura Evropského soudu pro lidská práva. Tato směrnice by se neměla vztahovat na občanská ani správní řízení, včetně správních řízení, jež mohou vést k uložení sankcí, jako jsou řízení ve věcech hospodářské soutěže, obchodu, finančních služeb, silniční dopravy, v daňových věcech či ve věcech daňových přírážek a šetření správních orgánů v souvislosti s takovými řízeními.
- (12) Tato směrnice by se měla vztahovat na fyzické osoby, které jsou podezřelé nebo obviněné v trestním řízení. Měla by se použít od okamžiku, kdy se určitá osoba stane podezřelou nebo je obviněna ze spáchání trestného činu nebo údajného trestného činu, a tudíž již před tím, než byla příslušnými orgány členského státu úředním sdělením nebo jinak uvědomena o tom, že je podezřelou nebo obviněnou osobou. Tato směrnice by se měla použít ve všech stádiích trestního řízení až do nabytí právní moci konečného rozhodnutí o tom, zda podezřelá nebo obviněná osoba uvedený trestný čin spáchala. Do oblasti působnosti této směrnice by neměly spadat soudní řízení a prostředky právní nápravy, které jsou k dispozici až poté, co uvedené rozhodnutí nabude právní moci, a to včetně podání žaloby u Evropského soudu pro lidská práva.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 295, 4.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 115, 4.5.2010, s. 1.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. L 280, 26.10.2010, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. L 142, 1.6.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody (Úř. věst. L 294, 6.11.2013, s. 1).

- (13) Tato směrnice uznává, že potřeba i úroveň ochrany některých aspektů presumpce nevinny se u fyzických a právnických osob liší. Pokud jde o fyzické osoby, zachycuje tuto ochranu ustálená judikatura Evropského soudu pro lidská práva. Soudní dvůr však uznal, že některá práva vyplývající z presumpce nevinny nepřisloušejí právnickým osobám stejným způsobem jako osobám fyzickým.
- (14) Za současného stavu vývoje vnitrostátních právních předpisů a judikatury na vnitrostátní i unijní úrovni je předčasné přijímat na úrovni Unie právní předpisy týkající se presumpce nevinny právnických osob. Tato směrnice by se proto neměla vztahovat na právnické osoby. Tím by nemělo být dotčeno uplatnění presumpce nevinny na právnické osoby, jak je stanovena zejména v EÚLP a vykládána Evropským soudem pro lidská práva a Soudním dvorem.
- (15) Presumpce nevinny právnických osob by měla být zajištěna prostřednictvím stávajících právních záruk a judikatury, jejichž vývoj určí, zda bude potřebné přijmout opatření na úrovni Unie.
- (16) Presumpce nevinny by byla porušena, pokud by veřejná prohlášení učiněná orgány veřejné moci nebo soudní rozhodnutí jiná než o vině označovala podezřelou nebo obviněnou osobu za vinnou, dokud její vina nebyla prokázána zákonným způsobem. Taková prohlášení nebo soudní rozhodnutí by neměla vzbuzovat dojem, že je taková osoba vinná. Tím by neměly být dotčeny úkony trestního stíhání, jejichž cílem je prokázat vinu podezřelé nebo obviněné osoby, jako je obvinění, ani soudní rozhodnutí, v jejichž důsledku se stává podmíněný trest vykonatelným, za podmínky, že je dodrženo právo na obhajobu. Rovněž by tím neměla být dotčena předběžná rozhodnutí procesní povahy, která přijímají justiční nebo jiné příslušné orgány a jež jsou založena na podezření či usvědčujících důkazech, jako jsou rozhodnutí o vyšetřovací vazbě, pokud taková rozhodnutí neoznačují podezřelou nebo obviněnou osobu za vinnou. Před přijetím předběžného rozhodnutí procesní povahy by měl příslušný orgán nejprve ověřit, zda jsou důkazy usvědčující podezřelou nebo obviněnou osobu dostatečně průkazné pro dotčené rozhodnutí, a rozhodnutí by tyto usvědčující důkazy mělo uvádět.
- (17) Výrazem „veřejná prohlášení orgánů veřejné moci“ by se mělo rozumět každé prohlášení, které se vztahuje k trestnému činu a jež pochází od orgánu zapojeného do trestního řízení o daném trestném činu, jako je justiční orgán, policie nebo jiný orgán činný v trestním řízení, nebo od jiného orgánu veřejné moci, jako jsou ministři a další úřední osoby, přičemž touto definicí nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy upravující imunitu.
- (18) Povinnost neoznačovat podezřelou nebo obviněnou osobu za vinnou by neměla bránit orgánům veřejné moci v tom, aby poskytovaly informace o trestním řízení veřejnosti, pokud je to nezbytně nutné z důvodů trestního vyšetřování, jako v případě, kdy je vydán videomateriál a veřejnost je žádána o pomoc při zjišťování totožnosti údajného pachatele trestného činu, nebo z důvodů veřejného zájmu, jako v případě, kdy se z bezpečnostních důvodů poskytují informace obyvatelům určité oblasti dotčené údajným trestným činem proti životnímu prostředí, nebo v případech, kdy obžaloba či jiný příslušný orgán poskytne objektivní informace o stavu trestního řízení s cílem zabránit narušení veřejného pořádku. Využití takových důvodů by se mělo omezit na případy, v nichž by to bylo s přihlédnutím ke všem zájmům rozumné a přiměřené. V žádném případě by však způsob a souvislosti poskytování takových informací neměly budit dojem, že daná osoba je vinná, dokud její vina nebyla prokázána zákonným způsobem.
- (19) Členské státy by měly přijmout vhodná opatření k zajištění toho, aby orgány veřejné moci v případě poskytování informací sdělovacím prostředkům neoznačovaly podezřelou nebo obviněnou osobu za vinnou, dokud její vina nebyla prokázána zákonným způsobem. Členské státy by za tímto účelem měly upozornit orgány veřejné moci na to, že je při poskytování nebo šíření informací ve veřejných sdělovacích prostředcích důležité náležitě zohlednit presumpci nevinny. Neměly by tím být dotčeny vnitrostátní právní předpisy o ochraně svobody tisku a dalších sdělovacích prostředků.
- (20) Příslušné orgány by se měly zdržet toho, aby u soudu či na veřejnosti představovaly podezřelé nebo obviněné osoby jakožto vinné v důsledku použití donucovacích prostředků spočívajících ve fyzickém omezení, jako jsou pouta na ruce, prosklené kabiny, klece a pouta na nohy, nejsou-li takové prostředky nutné z důvodů daných konkrétním případem, a to buď s cílem zajistit bezpečnost, včetně zabránění podezřelé či obviněné osobě ve způsobení újmy na zdraví sobě samému či jiným osobám či v poškozování majetku, nebo s cílem zabránit podezřelé nebo obviněné osobě, aby uprchla či navazovala kontakt se třetími osobami, jako jsou svědci či oběti. Možnost využít donucovacích prostředků spočívajících ve fyzickém omezení neznamená, že příslušné orgány mají přijmout oficiální rozhodnutí o jejich použití.

- (21) Pokud je to proveditelné, měly by se příslušné orgány rovněž vyvarovat toho, aby u soudu či na veřejnosti podezřelé či obviněné osoby vystupovaly ve vězeňském oblečení, aby tím nebyl vzbuzován dojem, že jsou dané osoby vinné.
- (22) Důkazní břemeno při prokazování viny podezřelé nebo obviněné osoby leží na obžalobě a jakákoli pochybnost by se měla vykládat ve prospěch podezřelé nebo obviněné osoby. K porušení presumpce neviny dojde tehdy, pokud by bylo důkazní břemeno přesunuto z obžaloby na obhajobu, aniž by tím byly dotčeny jakékoli vyhledávací pravomoci soudu z moci úřední, nezávislost soudní moci při posuzování viny podezřelé nebo obviněné osoby a uplatnění domněnek na základě skutečností či právních předpisů ve vztahu k trestní odpovědnosti podezřelé nebo obviněné osoby. Takové domněnky by měly být vymezeny v přiměřeném rozsahu s přihlédnutím k významu projednávané věci a při zachování práva na obhajobu, přičemž použité prostředky by měly být důvodně přiměřené sledovanému zákonnému účelu. Tyto domněnky by měly být vyvatitelné a v každém případě by měly být použity pouze tehdy, je-li dodrženo právo na obhajobu.
- (23) V některých členských státech jsou vyhledáváním důkazů jak ve prospěch, tak v neprospěch podezřelé či obviněné osoby pověřeni nejen žalobci, ale i soudci a příslušné soudy. Členské státy, v nichž neexistuje kontraktorní systém, by měly mít možnost zachovat svůj stávající systém, je-li v souladu s touto směrnicí a dalšími příslušnými ustanoveními práva Unie a mezinárodního práva.
- (24) Právo nevypovídat je důležitým aspektem presumpce neviny a mělo by sloužit jako ochrana před obviňováním sama sebe.
- (25) Právo neobviňovat sám sebe je rovněž důležitým aspektem presumpce neviny. Podezřelí ani obviněné osoby by neměly být nuceny k tomu, aby na žádost o vyjádření se k události nebo o zodpovězení otázky předkládaly důkazy nebo doklady, nebo případně poskytovaly informace, kterými by mohly obvinít samy sebe.
- (26) Právo nevypovídat a právo neobviňovat sám sebe by se mělo vztahovat na otázky, které se týkají trestného činu, z jehož spáchání je dotčená osoba podezřelá nebo obviněná, a nikoliv například na otázky, které se týkají totožnosti podezřelé nebo obviněné osoby.
- (27) Právo nevypovídat a právo neobviňovat sám sebe znamená, že by příslušné orgány neměly nutit podezřelou nebo obviněnou osobu k poskytnutí informací proti její vůli. Při rozhodování o tom, zda bylo porušeno právo nevypovídat či neobviňovat sám sebe, by měl být zohledněn výklad Evropského soudu pro lidská práva týkající se práva na spravedlivý proces podle EÚLP.
- (28) Pokud podezřelá nebo obviněná osoba využije svého práva nevypovídat nebo práva neobviňovat sama sebe, neměla by být tato skutečnost použita proti ní a neměla by být chápána sama o sobě jako důkaz, že tato osoba daný trestný čin spáchala. Tím by neměla být dotčena vnitrostátní pravidla pro hodnocení důkazů soudy či soudci, je-li dodrženo právo na obhajobu.
- (29) Pokud podezřelá nebo obviněná osoba využije svého práva neobviňovat sama sebe, nemělo by to bránit příslušným orgánům ve shromažďování důkazů, jež mohou být zákonně získány od této osoby zákonnými donucovacími prostředky a které existují nezávisle na vůli této osoby, jako jsou materiály získané na základě povolení k prohlídce, materiály, u kterých existuje zákonná povinnost jejich uchování a předložení na výzvu, dechové zkoušky, vzorky krve či moči a tkáně pro účely zkoušek DNA.
- (30) Právo nevypovídat a právo neobviňovat sám sebe by členským státům nemělo bránit v tom, aby v případě méně závažných trestných činů, jako jsou méně závažné dopravní přestupky, rozhodly o tom, že řízení nebo některá jeho stadia mohou být v souvislosti s dotčeným trestným činem vedena písemně nebo bez výsledku podezřelé nebo obviněné osoby příslušnými orgány, je-li to v souladu s právem na spravedlivý proces.
- (31) Členské státy by měly zvážit zajištění toho, aby v případě, kdy jsou podezřelé nebo obviněné osobě poskytnuty informace o právech podle článku 3 směrnice 2012/13/EU, byly takové osobě rovněž poskytnuty informace o jejím právu neobviňovat sama sebe, jak se uplatňuje v souladu s touto směrnicí podle vnitrostátního práva.

- (32) Členské státy by měly zvážit zajištění toho, aby v případě, kdy je podezřelý nebo obviněný osobě poskytnuto poučení o právech podle článku 4 směrnice 2012/13/EU, obsahovalo takové poučení rovněž informace o právu neobviňovat sám sebe, jak se uplatňuje v souladu s touto směrnicí podle vnitrostátního práva.
- (33) Právo na spravedlivý proces představuje jednu ze základních zásad demokratické společnosti. Právo podezřelý nebo obviněný osoby na to, aby byla přítomna při řízení před soudem, z tohoto práva vychází a mělo by být zajištěno v celé Unii.
- (34) Pokud podezřelá nebo obviněná osoba z důvodů, jež se vymykají její kontrole, nemůže být přítomna při řízení před soudem, měla by mít ve lhůtě stanovené vnitrostátním právem možnost požádat o nový termín řízení před soudem.
- (35) Právo podezřelý nebo obviněný osoby na to, aby byla přítomna při řízení před soudem, není právem absolutním. Za určitých podmínek by měla mít podezřelá nebo obviněná osoba možnost se tohoto práva výslovně nebo mlčky vzdát, musí to však učinit jednoznačně.
- (36) Za určitých okolností by mělo být možné vynést rozhodnutí o vině nebo nevině podezřelý nebo obviněný osoby i tehdy, není-li v řízení před soudem přítomna. Mohlo by tomu tak být v případě, kdy podezřelá nebo obviněná osoba byla o řízení před soudem řádně vyrozuměna a na následky nedostavení se k soudu upozorněna, přesto však se k řízení před soudem nedostavila. Skutečnost, že podezřelá nebo obviněná osoba byla vyrozuměna o řízení před soudem, by měla být chápána tak, že tato osoba byla osobně předvolána nebo byla úředně vyrozuměna o dni a místě konání uvedeného řízení jiným způsobem tak, aby si byla uvedeného řízení vědoma. Upozorněním podezřelý nebo obviněný osoby na následky nedostavení se k soudu by se mělo rozumět zejména upozornění dané osoby na to, že by rozhodnutí mohlo být vyneseno v její nepřítomnosti.
- (37) Mělo by být rovněž možné, aby se řízení před soudem, jež může vést k rozhodnutí o vině nebo nevině podezřelý nebo obviněný osoby, konalo v její nepřítomnosti, pokud o něm byla vyrozuměna a zmocnila obhájce, jehož si sama zvolila, nebo jenž jí byl ustanoven státem, aby ji v řízení před soudem zastupoval, a který uvedenou podezřelou nebo obviněnou osobu zastupoval.
- (38) Při posuzování otázky, zda způsob vyrozumění zajišťuje dostatečnou informovanost dotčené osoby o řízení před soudem, by se ve vhodných případech mělo rovněž přihlídnout k tomu, jaké úsilí vyvinuly orgány veřejné moci k tomu, aby dotčenou osobu vyrozuměly, a k tomu, jaké úsilí vyvinula dotčená osoba sama, aby obdržela informace jí určené.
- (39) Pokud právní řád členských států umožňuje vést řízení před soudem v nepřítomnosti podezřelý nebo obviněný osoby, avšak podmínky pro přijetí rozhodnutí v nepřítomnosti určité podezřelý nebo obviněný osoby nejsou splněny, neboť přes vynaložení přiměřeného úsilí nemohlo být zjištěno místo jejího pobytu, například proto, že tato osoba uprchla či se skrývá, mělo by být přesto možné vynést rozhodnutí v její nepřítomnosti a toto rozhodnutí vykonat. V takovém případě by členské státy měly zajistit, aby v okamžiku vyrozumění podezřelý nebo obviněný osoby o daném rozhodnutí, zejména při jejím zadržení, tato osoba měla být rovněž poučena o možnosti napadnout takové rozhodnutí a o právu na nové řízení před soudem či na uplatnění jiného prostředku právní nápravy. Takové vyrozumění by mělo být poskytnuto písemně. Může však být poskytnuto i ústně, pokud je skutečnost, že k vyrozumění došlo, zaznamenána v souladu s postupem pro záznamy při řízení před soudem podle vnitrostátního práva.
- (40) Příslušné orgány v členských státech by měly mít rovněž možnost dočasně vykázat podezřelou nebo obviněnou osobu z projednávání věci před soudem, je-li to v zájmu zajištění řádného průběhu trestního řízení. Mohlo by tomu tak být například tehdy, když podezřelá nebo obviněná osoba narušuje soudní jednání a musí být na příkaz soudce o vykázaní vyvedena ze soudní síně nebo když se zjistí, že přítomnost podezřelý nebo obviněný osoby znemožňuje řádný výslech svědka.
- (41) Právo být přítomen při řízení před soudem může být vykonáno pouze v případě, že se koná jedno nebo více soudních jednání. Znamená to, že právo být přítomen při řízení před soudem nemůže být uplatněno, pokud příslušná vnitrostátní pravidla nestanoví žádné soudní jednání. Taková vnitrostátní pravidla by měla být v souladu s Listinou a EÚLP, jak jsou vykládány Soudním dvorem a Evropským soudem pro lidská práva, zejména s ohledem na právo na spravedlivý proces. Je tomu tak například v případě, kdy je řízení zjednodušeným způsobem vedeno zcela nebo zčásti písemně nebo kdy není stanoveno žádné soudní jednání.

- (42) Členské státy by měly zajistit, aby byly při provádění této směrnice, a zejména s ohledem na právo být přítomen při řízení před soudem a právo na nové řízení před soudem, zohledněny zejména zvláštní potřeby zranitelných osob. Podle doporučení Komise ze dne 27. listopadu 2013 o právu osob podezřelých nebo obviněných v trestním řízení na právní pomoc⁽¹⁾ by se zranitelnými podezřelými nebo obviněnými osobami měly rozumět všechny podezřelé nebo obviněné osoby, které nemohou chápat smysl trestního řízení nebo účinně se jej účastnit z důvodu svého věku, duševního nebo tělesného stavu či jakéhokoli případného zdravotního postižení.
- (43) Děti jsou zranitelné a měl by jim být poskytnut zvláštní stupeň ochrany. Proto by měly být zavedeny zvláštní procesní záruky ve vztahu k některým z práv, která jsou stanovena v této směrnici.
- (44) Zásada účinnosti práva Unie vyžaduje, aby členské státy zavedly přiměřenou a účinnou právní ochranu pro případ porušení práva, jež jednotlivcům svěřuje právo Unie. Účinná právní ochrana při porušení jakéhokoli z práv stanovených v této směrnici by měla zajistit, aby podezřelá nebo obviněná osoba byla v co největší možné míře uvedena do stejného postavení, v němž by se nacházela v případě, že by k porušení nedošlo, s cílem ochrany práva na spravedlivý proces a práva na obhajobu.
- (45) Při posuzování výpovědi, kterou učinila podezřelá nebo obviněná osoba, nebo důkazů, které byly získány při porušení jejího práva nevypovídat či práva neobviňovat sebe sama, by soudy a soudci měli ctít právo na obhajobu a právo na spravedlivý proces. Za těchto okolností by se mělo přihlídnout k judikatuře Evropského soudu pro lidská práva, podle které by mělo připuštění doznání, které bylo získáno mučením či jiným nelidským zacházením v rozporu se článkem 3 EÚLP, jakožto důkazu k prokázání příslušných skutkových okolností v trestním řízení za následek nespravedlivost celého řízení. Podle Úmluvy OSN proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání by neměla být žádná výpověď, u níž bylo prokázáno, že byla učiněna v důsledku mučení, navrhována jako důkaz v žádném soudním řízení, s výjimkou důkazu o učinění takové výpovědi, který svědčí proti osobě obviněné z mučení.
- (46) Pro účely sledování a vyhodnocování účinnosti této směrnice by členské státy měly zasílat Komisi dostupné údaje o uplatňování práv stanovených v této směrnici. Tyto údaje by mohly zahrnovat záznamy orgánů činných v trestním řízení o uplatněných prostředcích právní nápravy v případech, kdy byly porušeny některé z aspektů presumpce nevinny, na které se vztahuje tato směrnice, nebo právo být přítomen při řízení před soudem.
- (47) Tato směrnice podporuje základní práva a zásady uznané v Listině a EÚLP, včetně zákazu mučení a nelidského či ponižujícího zacházení, práva na svobodu a bezpečnost, respektování soukromého a rodinného života, práva na nedotknutelnost lidské osobnosti, práv dítěte, začlenění osob se zdravotním postižením, práva na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, presumpce nevinny a práva na obhajobu. Zejména by se mělo přihlížet k článku 6 Smlouvy o Evropské unii, v němž se uvádí, že Unie uznává práva, svobody a zásady obsažené v Listině, a dále, že základní práva, která jsou zaručena EÚLP a která vyplývají z ústavních tradic společných členským státům, mají tvořit obecné zásady práva Unie.
- (48) Vzhledem k tomu, že tato směrnice stanoví minimální pravidla, měly by mít členské státy možnost rozšířit práva stanovená v této směrnici s cílem poskytnout vyšší úroveň ochrany. Úroveň ochrany poskytovaná členskými státy by nikdy neměla být nižší než normy stanovené Listinou nebo EÚLP v souladu s tím, jak je vykládají Soudní dvůr a Evropský soud pro lidská práva.
- (49) Jelikož cílů této směrnice, totiž stanovení společných minimálních pravidel pro některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich může být, z důvodu jejich rozsahu a účinků, lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(1) Úř. věst. C 378, 24.12.2013, s. 8.

- (50) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se tyto členské státy neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (51) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA 1

PŘEDMĚT A OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví společná minimální pravidla týkající se:

- a) některých aspektů presumpce nevinny v trestním řízení;
- b) práva být přítomen při trestním řízení před soudem.

Článek 2

Oblast působnosti

Tato směrnice se vztahuje na fyzické osoby podezřelé nebo obviněné v trestním řízení. Použije se ve všech stádiích trestního řízení od okamžiku, kdy se určitá osoba stane podezřelou nebo je obviněna ze spáchání trestného činu nebo údajného trestného činu, až do okamžiku nabytí právní moci konečného rozhodnutí o tom, zda tato osoba uvedený trestný čin spáchala.

KAPITOLA 2

PRESUMPCE NEVINY

Článek 3

Presumpce nevinny

Členské státy zajistí, aby byla podezřelá nebo obviněná osoba považována za nevinnou, dokud její vina nebyla prokázána zákonným způsobem.

Článek 4

Označování na veřejnosti za vinného

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby do doby, než byla podezřelá nebo obviněná osoba prokázána vina zákonným způsobem, nebyla tato osoba ve veřejných prohlášeních orgánů veřejné moci a soudních rozhodnutích jiných než o vině označována za vinnou. Tím nejsou dotčeny úkony prováděné v rámci trestního stíhání, jejichž účelem je prokázat vinu podezřelé nebo obviněné osoby, ani předběžná rozhodnutí procesní povahy, která přijaly soudní nebo jiné příslušné orgány a jež jsou založena na podezření či na usvědčujících důkazech.

2. Členské státy zajistí, aby pro případ porušení povinnosti neoznačovat podezřelé nebo obviněné osoby za vinné, stanovené v odstavci 1 tohoto článku, byla k dispozici vhodná opatření v souladu s touto směrnicí, a zejména s článkem 10.
3. Povinnost neoznačovat podezřelé nebo obviněné osoby za vinné, stanovená v odstavci 1, nebrání orgánům veřejné moci poskytovat informace o daném trestním řízení veřejnosti, je-li to nezbytné z důvodů týkajících se trestního vyšetřování nebo veřejného zájmu.

Článek 5

Představování podezřelých a obviněných osob

1. Členské státy přijmou vhodná opatření, kterými zajistí, aby podezřelé a obviněné osoby nebyly představovány v rámci soudního řízení nebo na veřejnosti jakožto vinné v důsledku použití donucovacích prostředků spočívajících ve fyzickém omezení.
2. Odstavec 1 nebrání členským státům používat donucovací prostředky spočívající ve fyzickém omezení, které jsou nezbytné z důvodů daných konkrétním případem a jejichž cílem je zajistit bezpečnost nebo zabránit podezřelé nebo obviněné osobě, aby uprchla či navazovala kontakt se třetími osobami.

Článek 6

Důkazní břemeno

1. Členské státy zajistí, aby důkazní břemeno při prokazování viny podezřelé nebo obviněné osoby leželo na obžalobě. Tím není dotčena případná povinnost soudce nebo příslušného soudu vyhledávat důkazy svědčící ve prospěch i v neprospěch podezřelé nebo obviněné osoby a právo obhajoby předkládat důkazy v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy.
2. Členské státy zajistí, aby veškeré pochybnosti v otázce viny byly vykládány ve prospěch podezřelé nebo obviněné osoby, včetně případu, kdy soud posuzuje, zda má být dotčená osoba zproštěna obžaloby.

Článek 7

Právo nevypovídat a právo neobviňovat sám sebe

1. Členské státy zajistí, aby podezřelé a obviněné osoby měly právo nevypovídat v souvislosti s trestným činem, z jehož spáchání jsou podezřelé nebo obviněné.
2. Členské státy zajistí, aby podezřelé a obviněné osoby měly právo neobviňovat samy sebe.
3. Pokud podezřelá nebo obviněná osoba využije svého práva neobviňovat sama sebe, nebrání tato skutečnost příslušným orgánům ve shromažďování důkazů, které lze zákonně získat zákonnými donucovacími prostředky a které existují nezávisle na vůli této osoby.
4. Členské státy mohou umožnit svým soudním orgánům, aby v odsuzujícím rozsudku přihlédly k tomu, zda podezřelá či obviněná osoba během trestního řízení spolupracovala.
5. Pokud podezřelá nebo obviněná osoba využije svého práva nevypovídat nebo práva neobviňovat sama sebe, nesmí být tato skutečnost použita proti ní a nesmí být chápána jako důkaz, že tato osoba daný trestný čin spáchala.

6. Tento článek nebrání členským státům v tom, aby v případě méně závažných trestných činů rozhodly o tom, že řízení nebo některá jeho stadia mohou být vedena písemně nebo bez provedení výslechu podezřelé nebo obviněné osoby příslušnými orgány v souvislosti s dotčeným trestným činem, je-li to v souladu s právem na spravedlivý proces.

KAPITOLA 3

PRÁVO BÝT PŘÍTOMEN PŘI ŘÍZENÍ PŘED SOUDEM

Článek 8

Právo být přítomen při řízení před soudem

1. Členské státy zajistí, aby podezřelá nebo obviněná osoba měla právo být ve vlastní věci přítomna při řízení před soudem.
2. Členské státy mohou stanovit, že řízení před soudem, jež může vést k rozhodnutí o vině či nevině podezřelé nebo obviněné osoby, se může konat v její nepřítomnosti, pokud:
 - a) podezřelá nebo obviněná osoba byla o řízení před soudem řádně vyrozuměna a na následky nedostavení se k soudu upozorněna; nebo
 - b) podezřelá nebo obviněná osoba, jež byla o řízení před soudem vyrozuměna, je zastupována zmocněným obhájcem, jehož si tato podezřelá či obviněná osoba zvolila, nebo jenž jí byl ustanoven státem.
3. Rozhodnutí, které bylo přijato podle odstavce 2, může být vůči dotčené podezřelé či obviněné osobě vykonáno.
4. Pokud právní řád členských států umožňuje provést řízení před soudem v nepřítomnosti podezřelé nebo obviněné osoby, avšak nelze splnit podmínky stanovené v odstavci 2 tohoto článku, neboť přes vynaložení přiměřeného úsilí nemohlo být zjištěno místo pobytu podezřelé či obviněné osoby, mohou členské státy stanovit, že takové rozhodnutí lze přesto vynést a vykonat. V takovém případě členské státy zajistí, aby v okamžiku vyrozumění podezřelé nebo obviněné osoby o takovém rozhodnutí, zejména při jejím zadržení, byla tato osoba rovněž v souladu s článkem 9 poučena o možnosti napadnout takové rozhodnutí a o právu na nové řízení před soudem či na uplatnění jiného prostředku právní nápravy.
5. Tímto článkem nejsou dotčena vnitrostátní pravidla, jež stanoví, že soudce nebo příslušný soud může dočasně vykázat podezřelou nebo obviněnou osobu z projednávání věci před soudem, je-li to nezbytné v zájmu zajištění řádného průběhu trestního řízení, za podmínky, že je dodrženo právo dané osoby na obhajobu.
6. Tímto článkem nejsou dotčena vnitrostátní pravidla, jež stanoví, že řízení nebo některá jeho stadia jsou vedena písemně, za podmínky, že je to v souladu s právem na spravedlivý proces.

Článek 9

Právo na nové řízení před soudem

Členské státy zajistí, aby v případech, kdy podezřelá nebo obviněná osoba nebyla přítomna při řízení, které bylo proti ní vedeno před soudem, a kdy nebyly splněny podmínky stanovené v čl. 8 odst. 2, měla tato osoba právo na nové řízení před soudem nebo jiný prostředek právní nápravy, který umožní nově posoudit skutkový stav věci, včetně vyhodnocení nových důkazů, a který může vést ke zrušení původního rozhodnutí. Členské státy v této souvislosti zajistí, aby tato podezřelá nebo obviněná osoba měla právo být přítomna při řízení před soudem, aktivně se jej účastnit v souladu s vnitrostátními procesními předpisy a vykonávat své právo na obhajobu.

KAPITOLA 4

OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 10

Právní ochrana

1. Členské státy zajistí, aby podezřelé a obviněné osoby měly účinný prostředek právní ochrany, pokud jsou jejich práva přiznaná touto směrnicí porušena.
2. Aniž jsou dotčena vnitrostátní pravidla a systémy pro přípustnost důkazních prostředků, zajistí členské státy, aby při posuzování výpovědi podezřelé nebo obviněné osoby nebo hodnocení důkazů získaných při porušení jejího práva nevypovídat či neobviňovat sama sebe byla dodržena práva na obhajobu a na spravedlivý proces.

Článek 11

Shromažďování údajů

Do 1. dubna 2020 a poté každé tři roky sdělí členské státy Komisi dostupné údaje o tom, jak byla práva stanovená v této směrnici uplatňována.

Článek 12

Zpráva

Do 1. dubna 2021 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice.

Článek 13

Zákaz snížení úrovně právní ochrany

Nic v této směrnici nesmí být vykládáno tak, že omezuje práva zaručená a procesní záruky poskytované podle Listiny, EÚLP nebo podle jiných příslušných ustanovení mezinárodního práva nebo podle práva kteréhokoli členského státu, které stanoví vyšší úroveň ochrany, nebo že se od těchto práv a procesních záruk odchyluje.

Článek 14

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. dubna 2018. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

*Článek 15***Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

*Článek 16***Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 9. března 2016.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předsedkyně
J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/344

ze dne 9. března 2016,

kterým se zřizuje evropská platforma pro posílení spolupráce při řešení problematiky nehlášené práce

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNI E,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 153 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve svém sdělení ze dne 18. dubna 2012 s názvem „Na cestě k hospodářské obnově vedoucí k intenzivnímu růstu pracovních míst“ Komise zdůraznila nutnost zlepšit spolupráci mezi členskými státy a oznámila zahájení konzultací o zřízení platformy na úrovni Unie mezi inspektoráty práce a dalšími subjekty pověřenými dohledem za účelem boje proti nehlášené práci, jejímž cílem by bylo zlepšit spolupráci, umožnit sdílení osvědčených postupů a identifikovat společné zásady inspekci.
- (2) V souladu s článkem 148 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) přijala Rada rozhodnutím (EU) 2015/1848 ⁽⁴⁾ hlavní směry politik zaměstnanosti členských států. Tyto hlavní směry poskytují členským státům vodítka, jak vymezit své národní programy reforem a jak reformy provádět. Hlavní směry politik zaměstnanosti tvoří základ pro doporučení jednotlivým zemím, která Rada na základě uvedeného článku podává členským státům. Uvedená doporučení pro jednotlivé země obsahovala v posledních letech doporučení ohledně boje proti nehlášené práci.
- (3) Článek 151 Smlouvy o fungování EU stanoví jako cíle v oblasti sociální politiky podporu zaměstnanosti a zlepšování životních a pracovních podmínek. Za účelem dosažení těchto cílů může Unie podporovat a doplňovat činnost členských států v oblasti ochrany zdraví a bezpečnosti při práci, pracovních podmínek, začlenění osob vyloučených z trhu práce a boje proti sociálnímu vyloučení. V souladu s čl. 153 odst. 2 písm. a) Smlouvy o fungování EU může Unie přijímat opatření určená k podpoře spolupráce mezi členskými státy, s vyloučením harmonizace právních předpisů členských států.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 458, 19.12.2014, s. 43.

⁽²⁾ Úř. věst. C 415, 20.11.2014, s. 37.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 2. února 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 24. února 2016.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/1848 ze dne 5. října 2015 o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států pro rok 2015 (Úř. věst. L 268, 15.10.2015, s. 28).

- (4) Evropský parlament uvítal ve svém usnesení ze dne 14. ledna 2014 o účinných inspekcích práce jako strategii na zlepšení pracovních podmínek v Evropě iniciativu Komise na vytvoření evropské platformy a vyzval k posílení spolupráci na úrovni Unie za účelem řešení problematiky nehlášené práce, která podle usnesení poškozuje hospodářství Unie, vede k nekalé hospodářské soutěži, ohrožuje finanční udržitelnost sociálních modelů v Unii a má za následek rostoucí nedostatek sociální a pracovněprávní ochrany pracovníků.
- (5) Nehlášená práce byla ve sdělení Komise ze dne 24. října 2007 s názvem „Zintenzivnění boje proti nehlášené práci“ definována jako „jakákoliv placená činnost, která je zákonná, pokud jde o její povahu, avšak není ohlášená orgánům veřejné moci, s přihlédnutím k rozdílům v systému regulace členských států“. Tato definice vyloučila veškeré nezákonné činnosti.
- (6) Nehlášená práce má často přeshraniční charakter. Povaha nehlášené práce se může v jednotlivých zemích lišit v závislosti na hospodářském, správním a sociálním kontextu. Různé jsou rovněž vnitrostátní právní předpisy týkající se nehlášené práce a definice používané na vnitrostátní úrovni. Opatření k řešení problematiky nehlášené práce by tedy měla být koncipována tak, aby takové rozdíly zohledňovala.
- (7) Odhady naznačují, že nehlášená práce představuje významnou část hospodářství Unie. Jelikož je nehlášená práce ve vnitrostátních právních předpisech napříč členskými státy definována rozdílně, je obtížné získat přesné údaje o tom, nakolik je v nich rozšířena.
- (8) Zneužívání právního postavení samostatně výdělečně činných osob, jak jsou definovány vnitrostátním právem, ať již na vnitrostátní úrovni nebo v přeshraničních situacích, je jednou z forem falešně hlášené práce, jež je často spojena s nehlášenou prací. K falešné samostatné výdělečné činnosti dochází v případech, kdy osoba je nahlášena jako osoba samostatně výdělečně činná, přestože splňuje podmínky charakteristické pro pracovněprávní vztah, za účelem obcházení určitých právních nebo daňových povinností. Platforma zřízená tímto rozhodnutím (dále jen „platforma“) by se měla zabývat nehlášenou prací v jejích různých formách a falešně hlášenou prací, jež je s nehlášenou prací spojena, včetně falešné samostatné výdělečné činnosti.
- (9) Nehlášená práce má vážné dopady na dotčené pracovníky, kteří se nacházejí v situaci, kdy musí akceptovat nejisté a někdy nebezpečné pracovní podmínky, mnohem nižší mzdu, závažná porušování pracovních práv a značně nižší ochranu z hlediska pracovněprávních předpisů a právních předpisů v oblasti sociální ochrany, čímž přicházejí o odpovídající sociální dávky, důchodová práva, přístup ke zdravotní péči, jakož i o příležitost k rozvoji svých dovedností či k celoživotnímu učení.
- (10) Zatímco negativní účinky nehlášené práce na společnost a hospodářství mají různé podoby, cílem platformy je zlepšit pracovní podmínky a podporovat integraci na trhu práce a sociální začlenění. Nehlášená práce má značný dopad na rozpočet, neboť snižuje daňové příjmy a příjmy sociálního zabezpečení, čímž oslabuje finanční udržitelnost systémů sociální ochrany. Má nepříznivé dopady na zaměstnanost a produktivitu a narušuje rovné podmínky.
- (11) Nehlášená práce má rozdílné dopady na různé sociální skupiny, mimo jiné na ženy, migranty a pracovníky zaměstnané v cizí domácnosti, přičemž někteří nehlášení pracovníci jsou v obzvláště zranitelném postavení.
- (12) V členských státech bylo zavedeno široké spektrum politických přístupů a opatření v rámci řešení problematiky nehlášené práce. Členské státy rovněž uzavřely dvoustranné dohody a uskutečnily vícestranné projekty zaměřené na určité aspekty nehlášené práce. Řešení složité problematiky nehlášené práce je třeba neustále rozvíjet a vyžaduje to komplexní přístup. Platforma by neměla bránit uplatňování dvoustranných nebo mnohostranných dohod či ujednání týkajících se správní spolupráce.
- (13) Účastí na činnostech platformy nejsou dotčeny pravomoci nebo povinnosti členských států v oblasti řešení problematiky nehlášené práce, včetně jejich vnitrostátní nebo mezinárodní odpovědnosti mimo jiné podle příslušných přijatých úmluv Mezinárodní organizace práce (MOP), jako je Úmluva č. 81 o inspekcii práce v průmyslu a obchodě.
- (14) Spolupráce mezi členskými státy na úrovni Unie není zdaleka vyčerpávající, a to ani z hlediska zapojení členských států, ani z hlediska řešených problémů. Neexistuje žádný formální mechanismus pro přeshraniční spolupráci mezi příslušnými orgány členských států k všestrannému řešení otázek spojených s nehlášenou prací.

- (15) Podpora spolupráce mezi členskými státy na úrovni Unie je nezbytná k tomu, aby se členským státům pomohlo účinněji a účelněji řešit problematiku nehlášené práce. V této souvislosti by cílem platformy mělo být usnadnit a podpořit výměnu osvědčených postupů a informací a poskytovat na úrovni Unie rámec pro rozvoj společného chápání, odborných znalostí a analýzy v oblasti nehlášené práce. Sdílené definice a společné koncepty nehlášené práce by měly odrážet vývoj na trhu práce. Platforma by měla rovněž podporovat spolupráci mezi různými donucovacími orgány členských států, které se zúčastní těchto přeshraničních akcí na dobrovolném základě.
- (16) Cílem tohoto rozhodnutí je podpořit na úrovni Unie spolupráci mezi členskými státy. Situace v oblasti nehlášené práce se mezi členskými státy velmi liší a potřeby příslušných orgánů a dalších relevantních aktérů v jednotlivých členských státech, pokud jde o oblasti spolupráce, se tudíž také liší. Členské státy mají i nadále pravomoc rozhodovat o tom, do jaké míry se zapojí do činností schválených platformou na plenární úrovni.
- (17) Na úrovni Unie by se měla povzbuzovat úzká a účinná spolupráce mezi členskými státy s cílem podporovat a doplňovat jejich činnosti při řešení problematiky nehlášené práce. Opatření na vnitrostátní úrovni závisí na konkrétním kontextu v jednotlivých členských státech a činnosti v rámci platformy nemohou nahradit posouzení na vnitrostátní úrovni toho, která vhodná opatření mají být přijata.
- (18) Členské státy a jejich příslušné orgány zůstávají nadále příslušné, pokud jde o určení, analýzu a řešení praktických problémů týkajících se prosazování příslušného práva Unie v oblasti pracovních podmínek a sociální ochrany při práci, jakož i k rozhodování o tom, jaká opatření přijmout na vnitrostátní úrovni za účelem využití výsledků činností platformy.
- (19) Platforma by měla využívat veškeré relevantní zdroje informací, zejména studie, dvoustranné dohody uzavřené mezi členskými státy a projekty vícestranné spolupráce, a vytvářet synergie mezi stávajícími nástroji a strukturami na úrovni Unie za účelem dosažení co největšího odrazujícího nebo preventivního účinku těchto opatření. Činnosti platformy by mohly mít podobu rámce pro společná školení, vzájemná hodnocení, vytvoření nástrojů jako je interaktivní banka znalostí, přičemž se zohlední stávající studie proveditelnosti, mimo jiné i práce provedené Evropskou nadací pro zlepšení životních a pracovních podmínek (Eurofound) a při uznání důležitosti ochrany údajů rovněž řešení pro sdílení údajů. Povědomí o nehlášené práci by mohlo být zvýšeno evropskými kampaněmi nebo společnými strategiemi, jež by rozvíjely politiky a strategie pro zvyšování povědomí o nehlášené práci, které již v různém stupni v členských státech existují. Do platformy by se měli jako významný zdroj informací rovněž zapojit nevládní aktéři.
- (20) Platforma by měla přispět k posílení spolupráce mezi členskými státy, a to i usnadňováním inovativních přístupů k přeshraniční spolupráci a prosazování práva, jakož i vyhodnocováním zkušeností členských států s touto spoluprací. K potírání nehlášené práce je zásadní včasná výměna informací.
- (21) V případě, že je člen platformy přesvědčen, že je pro výměnu informací a osvědčených postupů v rámci platformy přínosné projednat konkrétní případy, mělo by být zajištěno, aby tyto případy byly přiměřeně anonymizovány. Platforma může být účinná jen v prostředí, kdy osoby, které oznámí případy nehlášené práce, budou ochráněny před nepříznivým zacházením. Platforma by tudíž v tomto ohledu měla být fórem pro výměnu osvědčených postupů.
- (22) Výměna informací a osvědčených postupů by měla platformě umožnit, aby poskytovala užitečné podklady pro možná opatření na úrovni Unie při řešení problematiky nehlášené práce, včetně opatření ze strany Komise. V kontextu evropského semestru by činnosti platformy mohly poskytnout užitečné podklady tam, kde se zvažují opatření vztahující se k nehlášené práci.
- (23) Nehlášené práci se věnují různé vnitrostátní donucovací orgány, jako jsou inspektoráty práce, další orgány a subjekty zabývající se bezpečností a ochranou zdraví při práci, inspektoráty sociálního zabezpečení a daňové orgány. V některých případech mohou být rovněž zapojeny migrační orgány a služby zaměstnanosti, jakož i celní orgány a orgány odpovědné za provádění společné dopravní politiky, policie, státní zastupitelství a sociální partneři.
- (24) Aby bylo řešení problematiky nehlášené práce komplexní a úspěšné, je třeba v členských státech provést politická opatření. Tomu by měla napomáhat podpora strukturované spolupráce mezi příslušnými orgány a dalšími aktéry. Platforma by měla zahrnovat veškeré příslušné vnitrostátní orgány, zejména donucovací orgány, které mají hlavní úlohu při řešení problematiky nehlášené práce nebo jsou v této oblasti činné. Členské státy mají i nadále

pravomoc rozhodovat o tom, které orgány je budou v různých činnostech v rámci platformy zastupovat. Spolupráce mezi vnitrostátními orgány členských států by měla být v souladu s příslušným právem Unie a vnitrostátním právem.

- (25) Aby platforma dosáhla svých cílů, měla by být v každém členském státě podporována zástupcem na vyšší úrovni, jenž by měl zajišťovat koordinaci a spolupráci s orgány členských států a případně i s dalšími subjekty, včetně sociálních partnerů, které se zabývají mnohostrannými aspekty nehlášené práce.
- (26) Do platformy by měli být zapojeni sociální partneři na úrovni Unie, a to jak meziodvětvoví, tak z těch odvětví, která jsou nehlášenou prací nejvýznamněji zasažena, nebo hrají zvláštní úlohu při řešení problematiky nehlášené práce, a platforma by měla spolupracovat s příslušnými mezinárodními organizacemi, jako je MOP, Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, a s agenturami Unie, zejména s agenturou Eurofound a s Evropskou agenturou pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci (EU-OSHA). Zapojení agentury Eurofound a agentury EU-OSHA do činnosti platformy jakožto pozorovatelů by nemělo rozšířit jejich stávající mandáty.
- (27) Platforma by měla přijmout svůj jednací řád, schvalovat pracovní programy a přijímat pravidelné zprávy.
- (28) Platforma by měla mít možnost zřídit pracovní skupiny pro přezkum konkrétních otázek a měla by mít možnost využívat znalostí odborníků se zvláštními kompetencemi
- (29) Platforma by měla spolupracovat s příslušnými odbornými skupinami a výbory na úrovni Unie, jejichž činnost má spojitost s problematikou nehlášené práce.
- (30) Platforma a její činnosti by měly být financovány prostřednictvím osy PROGRESS Programu Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace (EaSI) v rámci prostředků stanovených Evropským parlamentem a Radou. Komise by měla zajistit, že platforma bude vynakládat finanční zdroje jí určené transparentním a efektivním způsobem.
- (31) Vzhledem k důležitosti otevřenosti a přístupu k dokumentům, které se odrážejí v zásadách stanovených v článku 15 Smlouvy o fungování EU, by platforma měla svou činnost vykonávat transparentním způsobem a v souladu s těmito zásadami.
- (32) Komise by měla přijmout nezbytná správní opatření ke zřízení platformy.
- (33) Platforma by měla plně ctít základní práva a dodržovat zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie.
- (34) Na zpracování osobních údajů prováděné v rámci tohoto rozhodnutí se použijí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽¹⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽²⁾, jakož i příslušná vnitrostátní prováděcí opatření.
- (35) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Zřízení platformy

Zřizuje se platforma na úrovni Unie pro posílení spolupráce mezi členskými státy při řešení problematiky nehlášené práce (dále jen „platforma“).

Pro účely tohoto rozhodnutí se „řešením problematiky nehlášené práce“ rozumí předcházení nehlášené práci, odrazování od nehlášené práce a její potírání, jakož i podpora oznamování aktuálně nehlášené práce.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

Článek 2

Složení platformy

1. Platforma se skládá ze/z:
 - a) zástupce na vyšší úrovni, kterého jmenuje každý členský stát za účelem svého zastoupení;
 - b) zástupce Komise;
 - c) nejvýše čtyř zástupců meziodvětvových sociálních partnerů na úrovni Unie, kteří jsou jmenováni těmito sociálními partnery a kteří zastupují rovným dílem zaměstnance a zaměstnavatele.
2. Zasedání platformy se mohou účastnit jakožto pozorovatelé a jejich příspěvky budou řádně zohledněny v souladu s jejím jednacím řádem následující osoby:
 - a) nejvýše 14 zástupců sociálních partnerů z odvětví s vysokým výskytem nehlášené práce, kteří jsou jmenováni sociálními partnery a kteří zastupují rovným dílem zaměstnance a zaměstnavatele;
 - b) zástupce agentury Eurofound;
 - c) zástupce agentury EU-OSHA;
 - d) zástupce MOP;
 - e) zástupce za každou z třetích zemí v Evropském hospodářském prostoru.

Pozorovatelé jiní než uvedení v prvním pododstavci mohou být pozváni k účasti na zasedáních platformy a jejich příspěvky budou řádně zohledněny v souladu s jednacím řádem platformy v závislosti na probíraném tématu.

Článek 3

Vnitrostátní opatření

Tímto rozhodnutím není dotčena pravomoc členských států rozhodovat o tom, jaká přijmou opatření na vnitrostátní úrovni k řešení problematiky nehlášené práce.

Článek 4

Cíle

Určujícím účelem platformy je poskytnout vklad s přidanou hodnotou na úrovni Unie a přispět tak k tomu, aby platforma přispívala k řešení složitého problému nehlášené práce při plném respektování vnitrostátních pravomocí a postupů.

Platforma přispívá k účinnějším unijním a vnitrostátním opatřením směřujícím ke zlepšení pracovních podmínek, podpoře začlenění na trhu práce a sociálního začlenění, včetně lepšího prosazování práva v těchto oblastech, a dále přispívá k omezení nehlášené práce a ke vzniku formálních pracovních míst, čímž se zamezí zhoršování kvality práce a ochrany zdraví a bezpečnosti při práci tím, že se:

- a) posílí spolupráce mezi příslušnými orgány členských států a dalšími zúčastněnými subjekty za účelem účinnějšího a účelnějšího řešení problematiky nehlášené práce v jejích různých podobách a falešně hlášené práce spojené s nehlášenou prací, a to včetně falešné samostatné výdělečné činnosti;
- b) zlepší schopnost různých příslušných orgánů a subjektů členských států k řešení problematiky přeshraničních aspektů nehlášené práce a přispěje se tak k zajištění rovných podmínek pro všechny;
- c) zvýší povědomí veřejnosti o otázkách týkajících se nehlášené práce a o naléhavé potřebě učinit vhodná opatření a tím, že povzbudí členské státy, aby zintenzivnily své úsilí při řešení problematiky nehlášené práce.

KAPITOLA II

ÚLOHA A ČINNOSTI

Článek 5

Úloha

K dosažení cílů uvedených v článku 4 podporuje platforma na úrovni Unie spolupráci mezi členskými státy prostřednictvím:

- a) výměny osvědčených postupů a informací;
- b) rozvoje odborných znalostí a analýz;
- c) podpory a usnadňování inovativních přístupů k účelné a efektivní přeshraniční spolupráci a vyhodnocování zkušeností;
- d) přispívání k horizontálnímu chápání otázek týkajících se nehlášené práce.

Článek 6

Činnosti

1. Za účelem plnění své úlohy provádí platforma především tyto činnosti:
 - a) zlepšování znalostí o nehlášené práci, a to rovněž s ohledem na příčiny a regionální rozdíly, prostřednictvím sdílených definic a společných konceptů, nástrojů pro měření založených na faktech a podpory srovnávacích analýz a příslušných metodických nástrojů pro shromažďování informací, které jsou založeny na práci jiných subjektů, včetně Výboru pro zaměstnanost (EMCO) a Výboru pro sociální ochranu (SPC);
 - b) zlepšování znalostí a vzájemného porozumění různých systémů a postupů pro řešení problematiky nehlášené práce, včetně jejich přeshraničních aspektů;
 - c) rozvíjení analýz účinnosti různých politických opatření zaměřených na řešení problematiky nehlášené práce, včetně preventivních opatření a sankcí;
 - d) zřizování nástrojů pro účinné sdílení informací a zkušeností, například databáze znalostí o různých postupech a přijatých opatřeních, včetně dvoustranných nebo mnohostranných dohod uplatňovaných v členských státech k řešení problematiky nehlášené práce;
 - e) vytváření nástrojů, jako jsou vodítka pro prosazování práva, příručky osvědčených postupů a sdílené zásady kontroly zaměřené na řešení problematiky nehlášené práce a vyhodnocování zkušeností s takovými nástroji;
 - f) usnadňování a podporu různých forem spolupráce mezi členskými státy zvyšováním jejich schopnosti řešit problematiku přeshraničních aspektů nehlášené práce prostřednictvím prosazování a usnadňování inovativních přístupů, jako jsou výměna pracovníků, využívání databází v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy o ochraně údajů, a společné činnosti, a vyhodnocováním zkušeností s takovou spoluprací, do níž jsou zapojeny zúčastněné členské státy;
 - g) přezkum využití systému pro rychlou výměnu informací a zlepšování sdílení údajů v souladu s pravidly Unie pro ochranu údajů, včetně hledání možností, jak využít systém pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ⁽¹⁾ a elektronickou výměnu informací o sociálním zabezpečení (EESSI);
 - h) výměnu zkušeností vnitrostátních orgánů v oblasti uplatňování práva Unie týkajícího se řešení problematiky nehlášené práce;
 - i) rozvíjení a případné zlepšování školicí kapacity pro příslušné orgány a rozvíjení rámce pro provádění společných školení;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 1).

- j) organizování vzájemných hodnocení za účelem sledování pokroku v řešení problematiky nehlášené práce v členských státech, které se rozhodly těchto hodnocení účastnit;
 - k) výměnu zkušeností a rozvoj osvědčených postupů, pokud jde o spolupráci mezi příslušnými orgány členských států a případně třetích zemí s cílem zvýšit účinnost takové spolupráce při řešení problematiky nehlášené práce, která se týká těchto zemí;
 - l) zvyšování povědomí o problému nehlášené práce prostřednictvím provádění společných aktivit, jako jsou evropské kampaně, a koordinace strategií na úrovni regionů nebo Unie, včetně odvětvových přístupů;
 - m) výměnu zkušeností ohledně poradenství a poskytování informací pracovníkům, kterých se týkají praktiky spojené s nehlášenou prací.
2. Při provádění činností uvedených v odstavci 1 platforma využívá veškeré příslušné zdroje informací, včetně studií a projektů mnohostranné spolupráce, a zohledňuje příslušné nástroje a struktury Unie, jakož i zkušenosti s příslušnými dvoustrannými dohodami.

KAPITOLA III

FUNGOVÁNÍ PLATFORMY

Článek 7

Zástupci na vyšší úrovni

1. Každý členský stát jmenuje jednoho zástupce na vyšší úrovni jakožto hlasujícího člena platformy.

Každý členský stát zajistí, aby jeho zástupce na vyšší úrovni měl příslušné pověření k vykonávání činností platformy. Každý členský stát rovněž jmenuje jednoho náhradníka, který nahradí příslušného zástupce na vyšší úrovni, bude-li to nutné, a jenž bude mít právo v takových případech hlasovat.

2. Při jmenování svého zástupce na vyšší úrovni a jeho náhradníka by každý členský stát měl vzít v úvahu všechny příslušné orgány veřejné moci, zejména donucovací orgány, a další zúčastněné subjekty v souladu s vnitrostátním právem nebo praxí. V souladu s vnitrostátním právem nebo praxí mohou také zahrnout sociální partnery nebo další příslušné aktéry.

3. Každý zástupce na vyšší úrovni jmenovaný podle tohoto článku se účastní plenárních zasedání platformy a případně dalších činností a pracovních skupin platformy.

Každý zástupce na vyšší úrovni předloží Komisi seznam a kontaktní údaje příslušných orgánů a případně sociálních partnerů a dalších příslušných aktérů, kteří jsou zapojeni do řešení problematiky nehlášené práce.

Každý zástupce na vyšší úrovni je ve styku se všemi příslušnými orgány a případně i se sociálními partnery a dalšími příslušnými aktéry v souvislosti s činnostmi platformy a koordinuje jejich účast na zasedáních platformy nebo jejich přispívání k činnostem platformy nebo jejich pracovních skupin.

Článek 8

Fungování

1. Platformě předsedá zástupce Komise. Předsedovi jsou nápomocni dva spolupředsedové zvolení z řad zástupců na vyšší úrovni.

Předseda a oba spolupředsedové tvoří předsednictvo.

Předsednictvo připravuje a organizuje činnost platformy spolu se sekretariátem, který funguje jako sekretariát platformy, včetně předsednictva a pracovních skupin. Sekretariát poskytne Komisi.

2. Platforma se schází nejméně dvakrát ročně.

3. Za účelem plnění své úlohy platforma přijímá rozhodnutí o:
 - a) svém jednacím řádu;
 - b) dvouletých pracovních programech, které mimo jiné stanoví její priority a konkrétní popis činností podle článku 6;
 - c) zprávách platformy podávaných každé dva roky;
 - d) zřízení pracovních skupin, které přezkoumávají otázky uvedené v jejích pracovních programech, včetně praktických opatření pro pracovní skupiny, které se mají rozpustit, jakmile splní svůj mandát.

Platforma přijímá rozhodnutí uvedená v tomto odstavci prostou většinou. Zástupce Komise a zástupci na vyšší úrovni mají každý jeden hlas.

4. Předsednictvo může, je-li to vhodné a na základě posouzení konkrétního případu, přizvat k účasti na jednání platformy nebo pracovní skupiny odborníky se zvláštními znalostmi v problematice, která je projednávána.
5. Platformě je nápomocen sekretariát uvedený v odstavci 1. Sekretariát připravuje zasedání platformy, návrh pracovních programů platformy a návrhy zpráv platformy a provádí další kroky v návaznosti na zasedání platformy a závěry těchto zasedání.
6. Komise pravidelně informuje Evropský parlament a Radu o činnostech platformy, a to včetně společných zasedání se skupinami odborníků a výbory. Komise dále předkládá pracovní programy a zprávy platformy Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů.

Článek 9

Spolupráce

1. Platforma účinně spolupracuje a zamezuje zdvojení činnosti s dalšími příslušnými skupinami odborníků a výbory na úrovni Unie, jejichž činnost má spojitost s nehlášenou prací, zejména s Výborem vrchních inspektorů práce, Výborem odborníků pro vysílání pracovníků, Správní komisí pro koordinaci sociálního zabezpečení, Sítí veřejných služeb zaměstnanosti, Výborem pro zaměstnanost, Výborem pro sociální ochranu a Pracovní skupinou pro správní spolupráci v oblasti přímého zdanění. Platforma zve podle potřeby zástupce těchto skupin a výborů k účasti na svých zasedáních jako pozorovatele. V zájmu zvýšení efektivity práce a jejich výsledků mohou být pořádána i společná zasedání.
2. Platforma naváže náležitou spolupráci s agenturou Eurofound a s agenturou EU-OSHA.

Článek 10

Náhrada výdajů

Ve spojitosti s činností platformy Komise poskytne členům, náhradníkům, pozorovatelům a přizvaným odborníkům náhradu cestovních výdajů, popřípadě i výdajů na pobyt.

Členové, náhradníci, pozorovatelé a přizvaní odborníci nepobírají za poskytnuté služby odměnu.

Článek 11

Finanční podpora

Celkové zdroje na provádění tohoto rozhodnutí se stanoví v rámci programu EaSI. Komise spravuje finanční zdroje programu EaSI vynakládané na platformu transparentním a efektivním způsobem.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 12

Přezkum

Do 13. března 2020 Komise po konzultaci s platformou předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů zprávu o uplatňování tohoto rozhodnutí a jeho přidané hodnotě a případně navrhne nezbytné změny. Zpráva zejména zhodnotí, do jaké míry platforma přispěla k dosažení cílů stanovených v článku 4, splnila svou úlohu stanovenou v článku 5, vykonávala činnosti stanovené v článku 6 a zaměřila se na priority stanovené v jejích pracovních programech. Komise podle potřeby předloží návrhy týkající se fungování platformy.

Článek 13

Určení

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

Článek 14

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ve Štrasburku dne 9. března 2016.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předsedkyně
J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

Informace o vstupu v platnost Ujednání mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidlech pro účast Švýcarské konfederace na činnosti Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu

Ujednání mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidlech pro účast Švýcarské konfederace na činnosti Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu vstoupilo v platnost dne 1. března 2016, neboť postup stanovený v čl. 13 odst. 2 ujednání byl dokončen dne 26. února 2016.

UJEDNÁNÍ

mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidlech pro účast Švýcarské konfederace na činnosti Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu

EVROPSKÁ UNIE, dále jen „EU“,

na jedné straně a

ŠVÝCARSKÁ KONFEDERACE, dále jen „Švýcarsko“,

na straně druhé,

s ohledem na čl. 49 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 439/2010 ze dne 19. května 2010 o zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu ⁽¹⁾ (dále jen „nařízení“),

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V nařízení se uvádí, že aby mohl Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (dále jen „podpůrný úřad“) plnit svou úlohu, měl by být otevřen účasti zemí, jež s EU uzavřely dohody, na jejichž základě přijaly a používají právní předpisy EU v oblasti upravené nařízením, zejména Islandu, Lichtenštejnska, Norska a Švýcarska (dále jen „přidružené země“).
- (2) Švýcarsko uzavřelo s EU dohody, na jejichž základě přijalo a používá právní předpisy EU v oblasti upravené nařízením, zejména Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o kritériích a mechanismech určení státu příslušného pro posuzování žádosti o azyl podané v některém z členských států nebo ve Švýcarsku ⁽²⁾,

SE DOHODLY TAKTO:

Článek 1

Rozsah účasti

Švýcarsko se plně účastní činnosti podpůrného úřadu a má nárok na opatření na podporu od podpůrného úřadu podle nařízení a v souladu s podmínkami stanovenými tímto ujednáním.

Článek 2

Správní rada

Švýcarsko je zastoupeno ve správní radě podpůrného úřadu jako pozorovatel bez hlasovacího práva.

Článek 3

Finanční příspěvek

1. Švýcarsko přispívá na příjmy podpůrného úřadu roční částkou vypočtenou podle jeho hrubého domácího produktu (HDP) jako procentní podíl HDP všech zúčastněných států podle vzorce stanoveného v příloze I.

⁽¹⁾ Úř. věst. EU L 132, 29.5.2010, s. 11.

⁽²⁾ Úř. věst. EU L 53, 27.2.2008, s. 5.

2. Finanční příspěvek uvedený v odstavci 1 se hradí od prvního dne po vstupu tohoto ujednání v platnost. Výše prvního finančního příspěvku se sníží v poměru k době zbývajícím po vstupu tohoto ujednání v platnost do konce roku.

Článek 4

Ochrana údajů

1. Švýcarsko uplatňuje svá vnitrostátní pravidla týkající se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a volného pohybu těchto údajů ⁽¹⁾.
2. Pro účely tohoto ujednání se na zpracovávání osobních údajů podpůrným úřadem použije nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾.
3. Švýcarsko dodržuje pravidla důvěrného zacházení s dokumenty v držení podpůrného úřadu, jak jsou stanovena v jednacím řádu správní rady.

Článek 5

Právní postavení

Podpůrný úřad má právní subjektivitu podle švýcarského práva a má ve Švýcarsku nejširší způsobilost k právům a právním úkonům, kterou švýcarské právo přiznává právnickým osobám. Zejména může nabývat a zcizovat movitý i nemovitý majetek a vystupovat před soudem.

Článek 6

Odpovědnost

Odpovědnost podpůrného úřadu se řídí čl. 45 odst. 1, 3 a 5 nařízení.

Článek 7

Soudní dvůr Evropské unie

Švýcarsko uznává pravomoc Soudního dvora Evropské unie rozhodovat ve věcech týkajících se podpůrného úřadu podle čl. 45 odst. 2 a 4 nařízení.

Článek 8

Zaměstnanci podpůrného úřadu

1. V souladu s čl. 38 odst. 1 a čl. 49 odst. 1 nařízení se na švýcarské státní příslušníky zaměstnané podpůrným úřadem vztahují služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie, pravidla přijatá společně orgány EU za účelem uplatňování uvedeného služebního a pracovního řádu a prováděcí opatření přijatá podpůrným úřadem podle čl. 38 odst. 2 nařízení.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 26. července 2000 na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o odpovídající ochraně osobních údajů ve Švýcarsku (Úř. věst. ES L 215, 25.8.2000, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. ES L 8, 12.1.2001, s. 1.

2. Odchylně od čl. 12 odst. 2 písm. a) a čl. 82 odst. 3 písm. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie může výkonný ředitel podpůrného úřadu zaměstnávat na základě smlouvy švýcarské státní příslušníky, kteří požívají veškerých občanských práv, podle stávajících pravidel pro výběr a přijímání zaměstnanců přijatých podpůrným úřadem.
3. Ustanovení čl. 38 odst. 4 nařízení se použije obdobně na švýcarské státní příslušníky.
4. Švýcarští státní příslušníci však nemohou být jmenováni do funkce výkonného ředitele podpůrného úřadu.

Článek 9

Výsady a imunity

1. Švýcarsko uplatňuje na podpůrný úřad a jeho zaměstnance Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie, který je obsažen v příloze II tohoto ujednání, a veškerá pravidla přijatá podle tohoto protokolu, která se týkají personálních záležitostí podpůrného úřadu.
2. Postup používání Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie je stanoven v dodatku k příloze II.

Článek 10

Boj proti podvodům

Ustanovení týkající se článku 44 nařízení ohledně finanční kontroly prováděné EU ve Švýcarsku, pokud jde o účastníky činností podpůrného úřadu, jsou stanovena v příloze III.

Článek 11

Výbor

1. Výbor složený ze zástupců Evropské komise a Švýcarska sleduje řádné provádění tohoto ujednání a zajišťuje v tomto ohledu soustavné poskytování informací a výměnu názorů. Z praktických důvodů se výbor schází společně s příslušnými výbory zřízenými s ostatními přidruženými zeměmi, jež se účastní na základě čl. 49 odst. 1 nařízení. Výbor se schází na žádost Švýcarska nebo Evropské komise. O činnosti tohoto výboru je informována správní rada podpůrného úřadu.
2. Ve výboru jsou sdíleny informace o plánovaných právních předpisech EU, které mají na nařízení přímý dopad či je mění nebo u kterých se předpokládá, že budou mít důsledek pro finanční příspěvek stanovený v článku 3 tohoto ujednání, a probíhá v něm o těchto otázkách výměna názorů.

Článek 12

Přílohy

Přílohy tohoto ujednání tvoří jeho nedílnou součást.

Článek 13

Vstup v platnost

1. Smluvní strany schválí toto ujednání v souladu s vlastními vnitřními postupy. Dokončení těchto postupů si navzájem oznámí.

2. Toto ujednání vstupuje v platnost prvním dnem prvního měsíce po dni posledního oznámení uvedeného v odstavci 1.

Článek 14

Platnost a pozbytí platnosti

1. Toto ujednání se uzavírá na dobu neurčitou.
2. Každá smluvní strana může toto ujednání, po konzultaci ve výboru, vypovědět prostřednictvím oznámení druhé smluvní straně. Platnost tohoto ujednání končí šest měsíců po datu tohoto oznámení.
3. Toto ujednání pozbývá platnosti v případě vypovězení Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o kritériích a mechanismech určení státu příslušného pro posuzování žádosti o azyl podané v některém z členských států nebo ve Švýcarsku ⁽¹⁾.
4. Toto ujednání je sepsáno ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

Съставено в Брюксел на десети юни две хиляди и четиринадесета година.

Hecho en Bruselas, el diez de junio de dos mil catorce.

V Bruselu dne desátého června dva tisíce čtrnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den tiende juni to tusind og fjorten.

Geschehen zu Brüssel am zehnten Juni zweitausendvierzehn.

Kahe tuhande neljateistkümnenda aasta juunikuu kümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα Ιουνίου δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.

Done at Brussels on the tenth day of June in the year two thousand and fourteen.

Fait à Bruxelles, le dix juin deux mille quatorze.

Sastavljeno u Bruxellesu desetog lipnja dvije tisuće četrnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì dieci giugno duemilaquattordici.

Briselē, divi tūkstoši četrpadsmitā gada desmitajā jūnijā.

Priimta du tūkstančiai keturioliktą metų birželio dešimtą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenegyedik év június havának tizedik napján.

Magħmul fi Brussell, fl-għaxar jum ta' Ġunju tas-sena elfejn u erbatax.

Gedaan te Brussel, de tiende juni tweeduizend veertien.

Sporządzono w Brukseli dnia dziesiątego czerwca roku dwa tysiące czternastego.

Feito em Bruxelas, em dez de junho de dois mil e catorze.

Întocmit la Bruxelles la zece iunie două mii paisprezece.

V Bruseli desiateho júna dvetisícčtrnásť.

V Bruslju, dne desetega junija leta dva tisoč štirinajst.

Tehty Brysselissä kymmenentenä päivänä kesäkuuta vuonna kaksituhattaneljätoista.

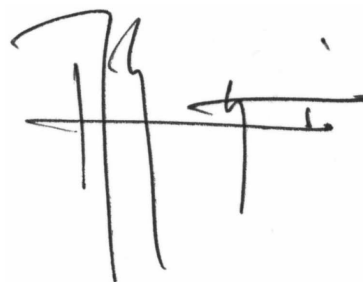
Som skedde i Bryssel den tionde juni tjugohundrafjorton.

⁽¹⁾ Úř. věst. EU L 53, 27.2.2008, s. 5.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Evropsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

За Конфедерация Швейцария
 Por la Confederación Suiza
 Za Švýcarskou konfederaci
 For Det Schweiziske Forbund
 Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
 Šveitsi Konföderatsiooni nimel
 Για την Ελβετική Συνομοσπονδία
 For the Swiss Confederation
 Pour la Confédération suisse
 Za Švicarsku Konfederaciju
 Per la Confederazione Svizzera
 Šveices Konfederācijas vārdā –
 Šveicarijos Konfederācijas vardu
 A Svájci Államszövetség részéről
 Ghall-Konfederazzjoni Svizzera
 Voor de Zwitserse Bondsstaat
 W imieniu Konfederacji Szwajcarskiej
 Pela Confederação Suíça
 Pentru Confederația Elvețiană
 Za Švajčiarsku konfederáciu
 Za Švicarsko konfederaciju
 Sveitsin valaliiton puolesta
 För Schweiziska edsförbundet

PŘÍLOHA I

VZOREC PRO VÝPOČET PŘÍSPĚVKU

1. Finanční příspěvek Švýcarska na příjmy podpůrného úřadu stanovený v čl. 33 odst. 3 písm. d) nařízení se vypočte takto:

Nejaktuálnější konečné údaje o výši hrubého domácího produktu (HDP) Švýcarska k 31. březnu každého roku se vydělí součtem údajů o výši HDP všech států účastnících se činnosti podpůrného úřadu za tentýž rok. Výsledný procentní podíl se uplatní na část schválených příjmů podpůrného úřadu podle čl. 33 odst. 3 písm. a) nařízení v daném roce, čímž se získá výše finančního příspěvku Švýcarska.

2. Finanční příspěvek se platí v eurech.
3. Švýcarsko svůj finanční příspěvek zaplatí nejpozději 45 dnů po doručení výzvy k úhradě. Jakékoli prodlení při platbě má pro Švýcarsko za následek platbu úroků z prodlení z dlužné částky ode dne splatnosti. Jako úroková sazba se použije sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, zveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* a platná v první den měsíce splatnosti, zvýšená o 3,5 procentního bodu.
4. Finanční příspěvek Švýcarska se upraví v souladu s touto přílohou v případě, že se finanční příspěvek EU zapsaný v souhrnném rozpočtu Evropské unie podle čl. 33 odst. 3 písm. a) nařízení zvýší podle článků 26, 27 nebo 41 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ⁽¹⁾. V takovém případě je rozdíl splatný 45 dnů po doručení výzvy k úhradě.
5. V případě, že prostředky na platby, které podpůrný úřad získal od EU podle čl. 33 odst. 3 písm. a) nařízení na rok N, nejsou vyčerpány před 31. prosincem roku N nebo v případě, že byl rozpočet podpůrného úřadu na rok N snížen podle článků 26, 27 nebo 41 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, převede se část těchto nevyčerpaných nebo snížených prostředků na platby odpovídající procentnímu podílu příspěvku uhrazeného Švýcarskem do rozpočtu podpůrného úřadu na rok N + 1. Příspěvek Švýcarska do rozpočtu podpůrného úřadu na rok N + 1 se úměrně sníží.

⁽¹⁾ Úř. věst. EU L 298, 26.10.2012, s. 1.

PŘÍLOHA II

PROTOKOL (č. 7)

O VÝSADÁCH A IMUNITÁCH EVROPSKÉ UNIE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že podle článku 343 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 191 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (ESAE) požívají Evropská unie a ESAE na území členských států imunit a výsad nezbytných pro plnění svého poslání,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

KAPITOLA I

Movitý a nemovitý majetek, pohledávky a operace Evropské unie

Článek 1

Prostory a budovy Unie jsou nedotknutelné. Jsou vyloučeny z domovních prohlídek, rekvizic, zabavení či vyvlastnění. Majetek a pohledávky Unie se nemohou stát předmětem jakéhokoli výkonu správního nebo soudního rozhodnutí bez zmocnění Soudního dvora.

Článek 2

Archivy Unie jsou nedotknutelné.

Článek 3

Unie, její pohledávky, příjmy a ostatní majetek jsou osvobozeny od veškerých přímých daní.

Vlády členských států přijímají, kdykoli je to možné, vhodná opatření umožňující prominutí nebo navrácení nepřímých daní a poplatků z prodeje, které tvoří součást ceny věcí movitých nebo nemovitostí, jestliže Unie uskuteční pro své úřední potřeby větší nákupy, jejichž cena zahrnuje daně a poplatky tohoto druhu. Prováděním těchto opatření nesmí být narušena hospodářská soutěž v rámci Unie.

Osvobození se nevztahuje na daně, dávky a poplatky představující pouze odměnu za veřejně prospěšné služby.

Článek 4

Unie je osvobozena od veškerých cel, zákazů a omezení při dovozu a vývozu, pokud jde o předměty určené pro její úřední potřebu; takto dovezené předměty nebudou zcizeny úplatně ani bezúplatně na území země, na něž budou dovezeny, jinak než za podmínek schválených vládou příslušné země.

Unie je rovněž osvobozena od veškerých cel a od zákazu a omezení při dovozu a vývozu svých publikací.

KAPITOLA II

Komunikace a průkazy

Článek 5

(bývalý článek 6)

Orgány Unie požívají pro svou úřední komunikaci a předávání veškerých dokumentů na území všech členských států stejného zacházení, jaké daný stát přiznává diplomatickým zastoupením.

Úřední korespondence a jiná úřední komunikace orgánů Unie nepodléhá cenzuře.

Článek 6

(bývalý článek 7)

Předsedové orgánů Unie mohou vydávat členům a zaměstnancům orgánů Unie průkazy, jejichž formu stanoví Rada prostou většinou a jež úřady členských států uznávají za platné cestovní doklady. Tyto průkazy jsou vydávány úředníkům a jiným zaměstnancům za podmínek stanovených služebním a pracovním řádem Unie.

Komise může uzavřít dohody umožňující uznávat tyto průkazy za platné cestovní doklady na území třetích zemí.

KAPITOLA III

Členové Evropského parlamentu

Článek 7

(bývalý článek 8)

Volný pohyb členů Evropského parlamentu, kteří jedou na místo zasedání Evropského parlamentu nebo se z něj vracejí, nepodléhá žádným omezením správní či jiné povahy.

Členům Evropského parlamentu při celním odbavení a při devizové kontrole:

- a) přiznává jejich vlastní vláda stejné výhody, jaké přiznává vyšším úředníkům pohybujícím se v zahraničí při plnění dočasného úředního poslání,
- b) přiznávají vlády ostatních členských států stejné výhody, jaké přiznávají zástupcům zahraničních vlád při plnění dočasného úředního poslání.

Článek 8

(bývalý článek 9)

Členové Evropského parlamentu nemohou být vyšetřováni, zadrženi nebo stíháni pro své názory či hlasování během výkonu své funkce.

Článek 9

(bývalý článek 10)

V průběhu zasedání Evropského parlamentu jeho členové:

- a) na území vlastního státu požívají imunit přiznávaných členům parlamentu vlastního státu,
- b) na území všech ostatních členských států nemohou být zadrženi ani soudně stíháni.

Jsou chráněni imunitou rovněž během cesty na místo zasedání Evropského parlamentu a při návratu z něj.

Imunity se nelze dovolávat v případě přistižení při činu; Evropský parlament je oprávněn svého člena imunity zbavit.

KAPITOLA IV

Zástupci členských států účastníci se činnosti orgánů Evropské unie

Článek 10

(bývalý článek 11)

Zástupci členských států, kteří se účastní činnosti orgánů Unie, jejich poradci a techničtí experti požívají po dobu výkonu své činnosti a během cest na místo zasedání nebo při návratu z něj obvyklých výsad, imunit a výhod.

Tento článek se vztahuje rovněž na členy poradních orgánů Unie.

KAPITOLA V

Úředníci a jiní zaměstnanci Evropské unie

Článek 11

(bývalý článek 12)

Na území všech členských států úředníci a jiní zaměstnanci Unie bez ohledu na svou státní příslušnost:

- a) jsou vyňati z pravomoci soudů pro úkony spojené s výkonem jejich funkce, včetně ústních a písemných projevů, s výhradou použití ustanovení smluv jednak o pravidlech určujících odpovědnost úředníků a jiných zaměstnanců vůči Unii a jednak o příslušnosti Soudního dvora Evropské unie rozhodovat spory mezi Uní a jejich úředníky a jinými zaměstnanci. Této imunity požívají i po ukončení své funkce,
- b) nepodléhají oni ani jejich manželé či manželky a jimi vyživovaní rodinní příslušníci předpisům omezujícím přistěhovalectví a určujícím náležitosti přihlašování cizinců,
- c) požívají v oblasti měnových a devizových předpisů výhod přiznávaných obvykle zaměstnancům mezinárodních organizací,
- d) požívají práva bezcelně dovážet bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby v souvislosti s prvním nástupem do funkce v dané zemi a práva bezcelně zpětně vyvézt bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby při ukončení výkonu funkce v dané zemi, v obou případech s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno,
- e) požívají práva bezcelně dovézt automobil pro svou osobní potřebu, který získali v zemi svého posledního pobytu nebo v zemi, jejímiž jsou státními příslušníky, za podmínek daného vnitřního trhu, a bezcelně zpětně vyvézt automobil, s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno.

*Článek 12***(bývalý článek 13)**

Platy, mzdy a služební požitky, které poskytuje Unie svým úředníkům a jiným zaměstnancům, podléhají dani ve prospěch Unie, jejíž podmínky a způsob vybírání stanoví Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem a po konzultaci s dotčenými orgány formou nařízení.

Úředníci a jiní zaměstnanci jsou osvobozeni od vnitrostátních daní z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje Unie.

*Článek 13***(bývalý článek 14)**

S úředníky a jinými zaměstnanci Unie, kteří si výlučně z důvodů výkonu svých funkcí ve službách Unie zřizují bydliště na území členského státu jiného, než jehož jsou daňovými rezidenty, je pro účely vybírání daní z příjmu, z majetku a dědické daně a dodržování smluv o zamezení dvojího zdanění, uzavřených mezi členskými zeměmi Unie, zacházeno jak ve státě, v němž pobývají, tak ve státě, jehož jsou daňovými rezidenty, tak, jako by si zachovali své původní bydliště v posledně jmenovaném státě, je-li tento stát členem Unie. Toto ustanovení se vztahuje rovněž na manžela nebo manželku, pokud nevykonává vlastní profesionální činnost, a na děti vyživované osobami uvedenými v tomto článku a v jejich péči.

Movitý majetek ve vlastnictví osob uvedených v předchozím pododstavci, který se nachází na území státu pobytu, je osvobozen od dědické daně v tomto státě; pro stanovení této daně je tento majetek posuzován, jako by se nacházel ve státě, jehož jsou tyto osoby daňovými rezidenty, s výhradou práv třetích zemí a případného použití ustanovení mezinárodních smluv o zamezení dvojího zdanění.

Při použití ustanovení tohoto článku se nepřihlíží k bydlišti získanému výlučně k výkonu funkcí ve službách jiných mezinárodních organizací.

*Článek 14***(bývalý článek 15)**

Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem a po konzultaci s dotčenými orgány rozhodují formou nařízení o stanovení systému sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Unie.

*Článek 15***(bývalý článek 16)**

Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem a po konzultaci s ostatními zúčastněnými orgány určí formou nařízení kategorie úředníků a jiných zaměstnanců Unie, na které se použijí všechna nebo některá ustanovení článku 11, čl. 12 druhého pododstavce a článku 13.

Jména, funkce a adresy úředníků a jiných zaměstnanců zařazených do jednotlivých kategorií jsou pravidelně sdělovány vládám členských států.

KAPITOLA VI

Výsady a imunity zastoupení třetích zemí pověřených u Evropské unie

Článek 16

(bývalý článek 17)

Členský stát, na jehož území se nachází sídlo Unie, přiznává zastoupením třetích zemí pověřeným u Unie obvyklé diplomatické imunity a výsady.

KAPITOLA VII

Obecná ustanovení

Článek 17

(bývalý článek 18)

Výsady, imunity a výhody jsou přiznávány úředníkům a jiným zaměstnancům Unie výhradně v zájmu Unie.

Každý orgán Unie je povinen zbavit úředníka nebo jiného zaměstnance imunity ve všech případech, kdy podle jeho názoru zrušení této imunity není v rozporu se zájmy Unie.

Článek 18

(bývalý článek 19)

Při uplatňování tohoto protokolu jednají orgány Unie ve vzájemné shodě s odpovědnými úřady příslušných členských států.

Článek 19

(bývalý článek 20)

Články 11 až 14 a článek 17 se vztahují na předsedu Evropské rady.

Vztahují se rovněž na členy Komise.

Článek 20

(bývalý článek 21)

Články 11 až 14 a článek 17 se vztahují na soudce, generální advokáty, vedoucí soudní kanceláře a pomocné zpravodaje při Soudním dvoru Evropské unie, aniž je dotčen článek 3 Protokolu o statutu Soudního dvora Evropské unie týkající se vynětí soudců a generálních advokátů z pravomoci soudů.

Článek 21

(bývalý článek 22)

Tento protokol se vztahuje rovněž na Evropskou investiční banku, na členy jejích orgánů, její zaměstnance a zástupce členských států, kteří se účastní její činnosti; ustanovení protokolu o statutu této banky tím nejsou dotčena.

Evropská investiční banka je rovněž osvobozena od veškerých daní a obdobných poplatků v souvislosti se zvýšením svého základního kapitálu a od různých formalit, které jsou s tím spojeny ve státě, na jehož území se nachází její sídlo. Rovněž její rozpuštění či likvidace nepodléhá poplatkům. Kromě toho činnost banky a jejích orgánů vykonávaná na základě statutu nepodléhá dani z obratu.

Článek 22

(bývalý článek 23)

Tento protokol se rovněž vztahuje na Evropskou centrální banku, na členy jejích orgánů a na její zaměstnance, aniž jsou dotčena ustanovení Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky.

Evropská centrální banka je rovněž osvobozena od veškerých daní a jiných poplatků v souvislosti se zvýšením jejího základního kapitálu a veškerých formalit, které s tím jsou spojeny ve státě, v němž má sídlo. Činnost Evropské centrální banky a jejích orgánů vykonávaná v souladu se statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky nepodléhá dani z obratu.

Dodatek k PŘÍLOZE II

PRAVIDLA K PROVÁDĚNÍ PROTOKOLU O VÝSADÁCH A IMUNITÁCH EVROPSKÉ UNIE VE ŠVÝCARSKU

1. Rozšíření působnosti na Švýcarsko

Každý odkaz na členské státy v Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie (dále jen „protokol“) se považuje rovněž za odkaz na Švýcarsko, pokud následující ustanovení nestanoví jinak.

2. Osvobození podpůrného úřadu od nepřímých daní (včetně DPH)

Zboží a služby vyvážené ze Švýcarska nepodléhají švýcarské dani z přidané hodnoty (DPH). Pokud se jedná o zboží a služby dodané podpůrnému úřadu ve Švýcarsku pro jeho úřední potřebu v souladu s čl. 3 druhým pododstavcem protokolu, uplatní se osvobození od DPH prostřednictvím vrácení daně. Osvobození od DPH se uplatní, pokud skutečná nákupní cena zboží a služeb uvedená na faktuře nebo na rovnocenném dokladu činí nejméně 100 švýcarských franků (včetně daně).

Vrácení DPH lze přiznat na základě předložení příslušných švýcarských formulářů hlavnímu oddělení pro DPH švýcarského federálního daňového úřadu. Žádosti se vyřizují zpravidla do tří měsíců ode dne podání spolu s příslušnými nezbytnými doklady.

3. Postupy pro provádění pravidel týkajících se zaměstnanců podpůrného úřadu

Pokud se jedná o čl. 12 druhý pododstavec protokolu, osvobozuje Švýcarsko, v souladu se zásadami svého vnitrostátního práva, úředníky a ostatní zaměstnance podpůrného úřadu ve smyslu článku 2 nařízení Rady (Euratom, ESUO, EHS) č. 549/69 ze dne 25. března 1969, kterým se stanoví kategorie úředníků a ostatních zaměstnanců Evropských společenství, na které se vztahují ustanovení článku 12, čl. 13 druhého pododstavce a článku 14 Protokolu o výsadách a imunitách Společenství⁽¹⁾, od federálních, kantonálních i obecních daní z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje EU a které podléhají vnitřní dani ve prospěch EU.

Pro účely použití článku 13 protokolu se Švýcarsko nepovažuje za členský stát ve smyslu bodu 1 výše.

Úředníci a ostatní zaměstnanci podpůrného úřadu, jakož i jejich rodinní příslušníci, na které se vztahuje systém sociálního pojištění pro úředníky a ostatní zaměstnance EU, nejsou povinni účastnit se švýcarského systému sociálního zabezpečení.

Soudní dvůr Evropské unie má výlučnou příslušnost ve všech otázkách týkajících se vztahů mezi podpůrným úřadem nebo Evropskou komisí a jejími zaměstnanci, pokud jde o používání služebního řádu úředníků a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie a ostatních právních předpisů EU, které upravují pracovní podmínky.

(1) Úř. věst. ES L 74, 27.3.1969, s. 1. naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 371/2009, Úř. věst. EU L 121, 15.5.2009, s. 1.

PŘÍLOHA III

FINANČNÍ KONTROLA ŠVÝCARSKÝCH ÚČASTNÍKŮ ČINNOSTÍ PODPŮRNÉHO ÚŘADU

Článek 1

Přímá komunikace

Podpůrný úřad a Evropská komise komunikují přímo se všemi osobami nebo subjekty usazenými ve Švýcarsku, které se účastní činností podpůrného úřadu jako smluvní partneři, účastníci programů podpůrného úřadů, příjemci plateb z rozpočtu podpůrného úřadu nebo EU, nebo subdodavatelé. Tyto osoby mohou Evropské komisi a podpůrnému úřadu přímo poskytovat veškeré příslušné informace a dokumentaci, jež jsou povinny předkládat na základě nástrojů, na které odkazuje toto ujednání, a smluv nebo dohod uzavřených a veškerých rozhodnutí přijatých v rámci těchto nástrojů.

Článek 2

Audity

1. V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ⁽¹⁾, a nařízením Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ze dne 23. prosince 2002 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství ⁽²⁾, jakož i ostatními nástroji, na které odkazuje toto ujednání, mohou smlouvy nebo dohody uzavřené a rozhodnutí přijatá s příjemci usazenými ve Švýcarsku stanovit, že úředníci podpůrného úřadu a Evropské komise nebo jiné osoby pověřené podpůrným úřadem a Evropskou komisí mohou v prostorách příjemců a jejich subdodavatelů kdykoli provádět vědecké, finanční, technologické nebo jiné audity.
2. Úředníci podpůrného úřadu a Evropské komise, jakož i ostatní osoby pověřené podpůrným úřadem a Evropskou komisí mají vhodný přístup do míst, k pracím a k dokumentům, jakož i k ostatním informacím – včetně jejich elektronické podoby – potřebným pro provádění těchto auditů. Toto přístupové právo musí být jasně stanoveno ve smlouvách nebo dohodách uzavřených s cílem provádět nástroje, na které odkazuje toto ujednání.
3. Evropský účetní dvůr má stejná práva jako Evropská komise.
4. Audity lze provádět až do pěti let po skončení platnosti tohoto ujednání nebo podle podmínek uzavřených smluv nebo dohod a přijatých rozhodnutí.
5. O auditech prováděných na švýcarském území musí být švýcarský federální kontrolní úřad předem informován. Předání této informace není právní podmínkou pro provádění těchto auditů.

Článek 3

Kontroly na místě

1. V rámci tohoto ujednání je Evropská komise (OLAF) oprávněna provádět na švýcarském území kontroly a inspekce na místě, a to v souladu s podmínkami nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. EUL 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. ES L 357, 31.12.2002, s. 72. naposledy pozměněné nařízením Komise (ES, Euratom) č. 652/2008 (Úř. věst. EU L 181, 10.7.2008, s. 23).

⁽³⁾ Úř. věst. ES L 292, 15.11.1996, s. 2.

2. Kontroly a inspekce na místě připravuje a vede Evropská komise v úzké spolupráci se švýcarským federálním kontrolním úřadem nebo jinými příslušnými švýcarskými orgány určenými švýcarským federálním kontrolním úřadem, které jsou včas informovány o předmětu, účelu a právním základu příslušných kontrol a inspekci, aby mohly poskytnout veškerou nezbytnou podporu. Za tímto účelem se úředníci příslušných švýcarských orgánů mohou kontrol a inspekci na místě účastnit.
3. Pokud si to dotčené švýcarské orgány přejí, mohou provádět kontroly a inspekce na místě společně s Evropskou komisí.
4. Pokud se účastníci programu brání kontrole nebo inspekci na místě, poskytnou švýcarské orgány kontrolorům Evropské komise v souladu s vnitrostátními předpisy nezbytnou podporu, která provedení kontroly nebo inspekce na místě umožní.
5. Evropská komise neprodleně podá švýcarskému federálnímu kontrolnímu úřadu zprávu o všech skutečnostech nebo podezřeních týkajících se případných nesrovnalostí, které zjistila v průběhu kontroly nebo inspekce na místě. Evropská komise je v každém případě povinna informovat výše uvedený orgán o výsledku těchto kontrol a inspekci.

Článek 4

Informace a konzultace

1. Pro účely řádného provádění této přílohy si příslušné švýcarské orgány a orgány EU pravidelně vyměňují informace a na žádost jedné ze smluvních stran provádějí konzultace.
2. Příslušné švýcarské orgány neprodleně informují podpůrný úřad a Evropskou komisi o všech skutečnostech či podezřeních, které zjistily a které se týkají případných nesrovnalostí v oblasti uzavírání a provádění smluv nebo dohod uzavřených v rámci použití nástrojů, na které odkazuje toto ujednání.

Článek 5

Důvěrnost

Informace sdělené nebo získané v jakékoli formě na základě této přílohy podléhají služebnímu tajemství a jsou chráněny stejným způsobem, jakým jsou chráněny obdobné informace švýcarským právem a příslušnými ustanoveními použitelnými pro orgány EU. Tyto informace nelze sdělovat jiným osobám kromě osob v orgánech EU, členských státech nebo ve Švýcarsku, pro něž je jejich znalost vzhledem k jejich funkci nezbytná, a nelze je využívat k jiným účelům než k zajištění účinné ochrany finančních zájmů smluvních stran.

Článek 6

Správní opatření a sankce

Aniž je dotčeno použití švýcarského trestního práva, mohou podpůrný úřad nebo Evropská komise uložit správní opatření a sankce v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ⁽¹⁾, nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie ⁽²⁾, a nařízením Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. EU L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. EU L 362, 31.12.2012, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. ES L 312, 23.12.1995, s. 1.

Článek 7

Vymáhání a výkon rozhodnutí

Rozhodnutí podpůrného úřadu či Evropské komise přijatá v oblasti působnosti tohoto ujednání, která ukládají peněžitý závazek jiným osobám než státům, jsou vykonatelná ve Švýcarsku. Příkaz k výkonu vydá bez jakékoliv další kontroly s výjimkou ověření pravosti aktu orgán určený švýcarskou vládou, který o tom uvědomí podpůrný úřad či Evropskou komisi. Výkon rozhodnutí se provádí v souladu se švýcarským procesním řádem. Legalita rozhodnutí o výkonu podléhá kontrole Soudního dvora Evropské unie.

Pro vykonatelnost rozsudků Soudního dvora Evropské unie vynesných na základě rozhodčí doložky platí stejné podmínky.

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/345

ze dne 10. března 2016,

kterým se stanoví četnost podávání zpráv o stavu kontejneru, formát údajů a způsob předávání

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů⁽¹⁾, a zejména na článek 18c uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 515/97 stanoví, že dopravci mají zasílat údaje týkající se pohybu kontejnerů pro události stanovené v čl. 18a odst. 6 uvedeného nařízení do rejstříku zpráv o stavu kontejneru (dále jen „rejstřík CSM“) spravovaného Komisí, ale pouze pokud jsou tyto údaje ohlašujícímu dopravci známy a pokud údaje o takových událostech byly vytvořeny, shromážděny či uchovávány v jejich elektronických záznamech.
- (2) K zajištění včasné analýzy údajů týkajících se pohybu kontejnerů, k zabezpečení nerušeného přenosu těchto údajů od námořních dopravců do rejstříku zpráv CSM a k zaručení zvladatelné úrovně rozmanitosti možných způsobů zakódování údajů by měla být upřesněna četnost podávání zpráv o stavu kontejneru (dále jen „zprávy CSM“) a způsob jejich předávání.
- (3) Vzhledem k objemu převáženému v kontejnerové přepravě a jejím pravidelným změnám závisí účinné odhalování podvodů do značné míry na včasné identifikaci podezřelých pohybů kontejnerů. K zaručení toho, že jsou obdržené údaje efektivně využity, a k omezení rizika, že podezřelý náklad bude přepraven na neznámé místo dříve, než bude možné podezřelé zásilky efektivně odhalit, by od dopravců mělo být vyžadováno, aby předali zprávy CSM do rejstříku CSM nejpozději 24 hodin poté, co je zpráva CSM vytvořena, shromážděna či uchována v elektronických záznamech dopravce.
- (4) Ke snížení finanční zátěže pro odvětví a pro snazší předávání zpráv CSM by měli dopravci povinně používat jeden z hlavních standardů ANSI ASC X12 nebo UN/EDIFACT. ANSI ASC X12 je protokol pro elektronickou výměnu dat pocházející od Amerického národního normalizačního ústavu (*American National Standards Institute*, ANSI), zatímco UN/EDIFACT je standard pro elektronickou výměnu dat vytvořený v rámci Organizace spojených národů. Používání takového standardu by mělo dopravcům snížit náklady na provádění, neboť tyto standardy se v námořním odvětví považují pro účely elektronické výměny dat za všeobecně používané.
- (5) K zajištění bezpečného předávání údajů a k zaručení přiměřené úrovně důvěrnosti a integrity předávaných údajů by zprávy CSM měly být předávány pomocí protokolu SFTP (*Secure Shell File Transfer Protocol*) vyvinutého pracovní skupinou IETF (*Internet Engineering Task Force*). Tento způsob předávání zaručuje úroveň požadované bezpečnosti a odvětví jej považuje za přijatelný, pokud jde o proveditelnost. Za účelem snížení nákladů na provádění by dopravcům mělo být povoleno používat též jiné způsoby předávání pod podmínkou, že zaručí stejnou úroveň bezpečnosti údajů jako protokol SFTP.
- (6) Ke snížení finanční zátěže spojené s přenosem zpráv CSM by mělo být dopravcům povoleno přenést všechny zprávy CSM vytvořené, shromážděné nebo uchovávané v jejich elektronických záznamech, aniž by vybírali jednotlivé zprávy CSM. V takových případech by Komisi a příslušným orgánům členských států měl být povolen přístup k těmto údajům a jejich používání v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 515/97.
- (7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného nařízením (ES) č. 515/97,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Četnost podávání zpráv CSM

Dopravci předají kompletní zprávy CSM vytvořené, shromážděné nebo uchovávané v elektronických záznamech dopravce do rejstříku CSM nejpozději 24 hodin poté, co je daná zpráva CSM do elektronických záznamů dopravce vložena.

Předání historických zpráv CSM podle čl. 18a odst. 5 nařízení (ES) č. 515/97 se provede do 24 hodin poté, co je v elektronických záznamech dopravce vytvořena nebo získána první zpráva CSM dokládající, že kontejner je určen ke vstupu na celní území Unie.

Článek 2

Formát údajů ve zprávách CSM

Dopravci podávají zprávy CSM v souladu se standardem ANSI ASC X12 nebo UN/EDIFACT.

Článek 3

Způsob předávání zpráv CSM

1. Dopravci předávají zprávy CSM pomocí protokolu SFTP (*Secure Shell File Transfer Protocol*).

Dopravcům je povoleno předávat zprávy CSM jinými způsoby, pokud tyto jiné způsoby zaručují úroveň bezpečnosti srovnatelnou s protokolem SFTP.

2. Zprávy CSM mohou být předávány buď:

- a) výběrovým podáním jednotlivých zpráv CSM, jak je uvedeno v čl. 18a odst. 6 nařízení (ES) č. 515/97, nebo
- b) předáním všech zpráv CSM vytvořených, shromážděných nebo uchovávaných v elektronických záznamech daného dopravce, aniž by byly vybírány jednotlivé zprávy CSM.

Předá-li dopravce zprávy CSM podle písmena b), akceptuje tím, že Komise a příslušné orgány členských států mají k těmto údajům přístup a používají je v souladu s podmínkami stanovenými v nařízení (ES) č. 515/97.

Článek 4

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. září 2016.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. března 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/346**ze dne 10. března 2016,****kterým se určují položky, jež se mají zahrnout do celního informačního systému**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů ⁽¹⁾, a zejména na čl. 25 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Účelem celního informačního systému (CIS) je napomáhat příslušným orgánům při předcházení, vyšetřování a stíhání operací, které jsou v rozporu s celními nebo zemědělskými předpisy. K dosažení tohoto cíle příslušné orgány členských států vkládají do systému informace o relevantních událostech, například o zajištěném nebo zadrženém zboží. Aby mohl CIS i nadále sloužit potřebám příslušných orgánů, je třeba aktualizovat seznam položek, které v něm mají být obsaženy.
- (2) Každá událost hlášená v CIS obsahuje řadu základních atributů, jež jsou nezbytné pro smysluplnou interpretaci případu. Aby mohly příslušné orgány v CIS snadno identifikovat jednotlivé případy či události, mělo by být možné v CIS vyhledávat podle referenčního čísla případu, a proto je nutné zahrnout referenční číslo případu do CIS jako položku.
- (3) Podvodná činnost obvykle předpokládá aktivní účast jedné či více osob. Správná a jednoznačná identifikace osob podílejících se na činnostech, které jsou potenciálně podvodné, má zásadní význam pro úspěšné vyšetřování takových událostí. V CIS by proto měly být uváděny údaje týkající se podniků a osob zapojených do podvodné či potenciálně podvodné činnosti.
- (4) Vzhledem k tomu, že způsob provedení obchodního podvodu i metoda jeho utajení závisí na dopravních prostředcích, je důležité mezi požadované položky v CIS zahrnout podrobné údaje o dopravním prostředku.
- (5) Dopravní trasy, jež nejsou ekonomicky odůvodnitelné, se považují za důležité náznaky některých typů podvodu, jako je například nesprávné prohlášení o původu. Z toho důvodu je důležité znát podrobnosti o trasách, které se používají k přepravě zboží, protože tyto údaje mohou být významné při zjišťování podvodné činnosti. Informace o jednotlivých úsecích na trase přepravy se považují za klíčové pro řádné vyšetřování podvodů v celní oblasti a měly by být zahrnuty mezi položky CIS.
- (6) Cla a další poplatky se liší podle konkrétních vlastností zboží. K zajištění řádných návazných kroků na případy či události hlášené v CIS by proto měly být do systému u jednotlivých případů zaneseny podrobnosti týkající se dotčeného zboží.
- (7) Analýza konkrétního zajištění, konfiskace či zadržení zboží napomáhá při vyvíjení preventivních opatření proti událostem stejného typu podvodu v celní oblasti v budoucnu. Považuje se tedy za důležité zahrnout informace o zajištění, konfiskaci či zadržení do CIS.
- (8) Kroky příslušných orgánů by měly být odůvodněné, a měly by se proto zakládat na vhodných ukazatelích rizika. Je proto nezbytné zahrnout mezi položky CIS též informace o posuzování rizika.
- (9) Související dokumentace, jež se má k záznamu o případu v CIS připojit, se může v závislosti na konkrétním případě značně lišit. Může mimo jiné zahrnovat obchodní dokumenty získané příslušnými orgány.
- (10) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného nařízením (ES) č. 515/97,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Položky

V databázi CIS se do kategorií uvedených v článku 24 nařízení (ES) č. 515/97 zahrnou následující položky:

- a) Položky společné všem kategoriím uvedeným v článku 24 nařízení (ES) č. 515/97:
 - Referenční číslo případu
 - Základní informace o případu
 - Přílohy se souvisejícími dokumenty
- b) Dodatečné položky pro kategorii uvedenou v čl. 24 písm. a) nařízení (ES) č. 515/97:
 - Podrobnosti o zboží
 - Dokumenty
 - Informace týkající se zajištění, konfiskace či zadržení
 - Opatření
 - Ukazatele rizika
 - Poznámky
- c) Dodatečné položky pro kategorii uvedenou v čl. 24 písm. b) nařízení (ES) č. 515/97:
 - Podrobnosti o dopravních prostředcích
 - Dokumenty
 - Trasa
 - Opatření
 - Ukazatele rizika
 - Poznámky
- d) Dodatečné položky pro kategorii uvedenou v čl. 24 písm. c) nařízení (ES) č. 515/97:
 - Údaje týkající se zapojených podniků
 - Dokumenty
 - Opatření
 - Ukazatele rizika
 - Poznámky
- e) Dodatečné položky pro kategorii uvedenou v čl. 24 písm. d) nařízení (ES) č. 515/97:
 - Údaje týkající se zapojených osob
 - Dokumenty
 - Opatření
 - Ukazatele rizika
 - Poznámky
- f) Dodatečné položky pro kategorii uvedenou v čl. 24 písm. e) nařízení (ES) č. 515/97:
 - Podrobnosti o tendencích podvodů
 - Ukazatele rizika

- g) Dodatečné položky pro kategorii uvedenou v čl. 24 písm. f) nařízení (ES) č. 515/97:
- Podrobnosti o dostupnosti odborných znalostí
- h) Dodatečné položky pro kategorii uvedenou v čl. 24 písm. g) nařízení (ES) č. 515/97:
- Informace týkající se zajištění, konfiskace či zadržení
 - Opatření
 - Ukazatele rizika
- i) Dodatečné položky pro kategorii uvedenou v čl. 24 písm. h) nařízení (ES) č. 515/97:
- Informace týkající se zajištění, konfiskace či zadržení
 - Opatření
 - Ukazatele rizika

Podrobnosti o výše uvedených položkách jsou uvedeny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Zrušení

Článek 2 nařízení Komise (ES) č. 696/98 ⁽¹⁾ se zrušuje.

Článek 3

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. září 2016.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. března 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 696/98 ze dne 27. března 1998, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 515/97 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů (Úř. věst. L 96, 28.3.1998, s. 22).

PŘÍLOHA

- a) REFERENČNÍ ČÍSLO PŘÍPADU
 - Identifikační číslo případu
 - Číslo jednací
 - Vnitrostátní referenční číslo
 - Shrnutí
 - Úřad
 - Kontaktní osoba
 - Datum
- b) ZÁKLADNÍ INFORMACE O PŘÍPADU
 - Druh podvodu
 - Druh hlášení
 - Dopravní prostředek
 - Kvalita informací
- c) DOKUMENTY
 - Druh
 - Číslo
 - Způsob platby přepravného
 - Datum vydání
 - Místo vydání
- d) — ÚDAJE TÝKAJÍCÍ SE ZAPOJENÝCH OSOB
 - Zapojení
 - Jméno
 - Příjmení
 - Rodné příjmení
 - Pseudonym
 - Pohlaví
 - Zvláštní a trvalá tělesná znamení
 - Místo narození
 - Datum narození
 - Státní příslušnost
 - Adresa
 - Ulice
 - Číslo
 - P.O. Box
 - PSČ
 - Město
 - Země
 - Telefon/mobilní telefon
 - Fax/e-mail

- Doklady totožnosti
 - Typ dokladu
 - Číslo dokladu
 - Datum vydání
 - Místo vydání
 - Země
 - Zavazadla
 - Kategorie
 - Druh
 - Značka
 - Číslo zavazadlového lístku
 - Zacházení
 - Jízdenky/letenky
 - Datum nákupu
 - Způsob úhrady
 - Vydáno v (země)
 - Vydal
 - Počáteční datum cesty
 - Délka pobytu (ve dnech)
 - Hotovost
 - Deklarovaná
 - Předpokládané použití
 - Původ
 - Měna
 - Typ hotovosti
 - Částka
 - Částka přepočítaná na EUR
 - Upozornění
- e) ÚDAJE TÝKAJÍCÍ SE ZAPOJENÝCH PODNIKŮ
- Zapojení
 - Název
 - Obchodní firma
 - Typ registrace
 - Registrační číslo ⁽¹⁾
 - Adresa*
 - Ulice
 - Číslo
 - P.O. Box
 - PSČ

⁽¹⁾ Tato položka se nevyplňuje, pokud by pomocí tohoto údaje bylo možné identifikovat fyzickou osobu.

- Město
 - Země
 - Telefon/mobilní telefon
 - Fax/e-mail
- f) **PODROBNOSTI O DOPRAVNÍCH PROSTŘEDCÍCH**
- 6.1 **KONTEJNER**
- Druh
 - Číslo
 - Statut
 - Počet závěr
 - Velikost
- g) 6.2 **SILNIČNÍ DOPRAVA**
- Druh
 - Typ registrace
 - Státní příslušnost
 - Značka
 - Poznávací značka
 - Barva
 - Natištěné názvy nebo loga
 - Počet závěr
- h) 6.3 **MALÉ PLAVIDLO**
- Druh
 - Název
 - Vlajka
 - Rejstříkový přístav
 - Délka
 - Jednotka délky
 - Hrubá prostornost (GT, podle ITC)
 - Barva
 - Typ registrace plavidla
 - Registrační číslo plavidla
- i) 6.4 **OBCHODNÍ PLAVIDLO**
- Druh
 - Název
 - Vlajka
 - Typ registrace plavidla
 - Registrační číslo plavidla
- j) 6.5 **ŽELEZNIČNÍ DOPRAVA**
- Druh
 - Číslo vlaku
 - Společnost

- Státní příslušnost
 - Číslo vagónu
 - Počet závěr
- k) 6.6 LETECKÁ DOPRAVA
- Druh
 - Číslo letu
 - Druh dopravy
 - Letecká společnost
 - Registrační číslo
 - Letecký dopravce
 - Poznávací značka
 - MRN
 - Zacházení
 - Počet závěr
- 6.7 PŘEPRAVA KURÝREM NEBO POŠTOU
- Druh
 - Číslo letu
 - Letecký dopravce
 - Poznávací značka
 - MRN
- l) TRASA
- Úsek
 - Datum
 - Země
 - Místo
 - Typ umístění
 - Zeměpisná šířka
 - Zeměpisná délka
 - Dopravní prostředek
- m) PODROBNOSTI O ZBOŽÍ
- Statut zboží
 - Druh zboží
 - Popis
 - Kategorie
 - Kód HS/KN/Taric (6, 8, 10 číslic)
 - Celní režim
 - Celková fakturovaná částka
 - Měna
 - Částka převedená na EUR
 - Značka
 - Výrobce

- Množství
- Jednotka
- Hrubá hmotnost
- Objem
- Čistá hmotnost
- Štítky/varování (na balení)
- Upozornění

8.1 DODATEČNÉ KOLONKY PRO TABÁK

- Druh produktu

8.2 DODATEČNÉ KOLONKY PRO PREKURSORY DROG

- Druh léčiva
- Množství
- Jednotka
- Loga

8.3 DODATEČNÉ KOLONKY PRO HOTOVOST

- Předpokládané použití
- Původ
- Částka
- Druh hotovosti
- Množství

n) INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE ZAJIŠTĚNÍ, KONFISKACE ČI ZADRŽENÍ

- Status
- Datum
- Země
- Typ umístění
- Místo zajištění
- Zeměpisná šířka
- Zeměpisná délka
- Způsob provedení
- Typ utajení
- Podrobnosti o utajení
- Úřad

o) OPATŘENÍ

- Požadovaná opatření
- Důvod k přijetí opatření
- Pravděpodobný způsob provedení
- Pravděpodobný typ utajení
- Podniknutá opatření
- Datum

- p) UKAZATELE RIZIKA
 - q) POZNÁMKY
 - Poznámka
 - r) PŘÍLOHY SE SOUVISEJÍCÍMI DOKUMENTY
 - Číslo jednací
 - s) PODROBNOSTI O TENDENCÍCH PODVODŮ
 - t) PODROBNOSTI O DOSTUPNOSTI ODBORNÝCH ZNALOSTÍ
-

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/347**ze dne 10. března 2016,****kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o přesný formát seznamů zasvěcených osob a pro aktualizaci těchto seznamů v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES ⁽¹⁾, a zejména na čl. 18 odst. 9 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle článku 18 nařízení (EU) č. 596/2014 jsou emitenti, účastníci trhu s emisními povolenkami, dražební platformy, dražitelé či subjekty sledující dražby nebo jiné osoby jednající jejich jménem nebo na jejich účet povinni sestavit seznamy zasvěcených osob a průběžně je aktualizovat podle přesného formátu.
- (2) Jednotné uplatňování požadavku na sestavení a aktualizaci seznamů zasvěcených osob stanoveného v nařízení (EU) č. 596/2014 by se mělo usnadnit stanovením přesného formátu, včetně používání standardních vzorů. Mělo by se jím rovněž zajistit, aby měly příslušné orgány k dispozici informace nezbytné pro splnění úkolu ochrany integrity finančních trhů a vyšetřování možného zneužívání trhu.
- (3) Jelikož v rámci subjektu může současně existovat více důvěrných informací, seznamy zasvěcených osob by měly přesně určit konkrétní důvěrné informace, k nimž měly osoby pracující pro emitenty, účastníky trhu s emisními povolenkami, dražební platformy, dražitelé či subjekty sledující dražby přístup (zda se například jedná o určitý obchod, projekt, podnikovou nebo finanční událost, zveřejnění účetní závěrky nebo upozornění na hospodářský výsledek). Za tímto účelem by seznam zasvěcených osob měl být rozdělen do oddílů, přičemž by na každou konkrétní důvěrnou informaci připadal samostatný oddíl. V každém oddíle by měly být uvedeny všechny osoby, které mají přístup k dotyčné důvěrné informaci.
- (4) K zamezení vícenásobných zápisů týkajících se stejných osob v různých oddílech seznamů zasvěcených osob mohou emitenti, účastníci trhu s emisními povolenkami, dražební platformy, dražitelé či subjekty sledující dražby nebo osoby jednající jejich jménem nebo na jejich účet rozhodnout o sestavení a průběžné aktualizaci doplňkového oddílu seznamu zasvěcených osob, který je označován jako oddíl permanentních zasvěcených osob a je odlišné povahy od ostatních oddílů seznamu zasvěcených osob, neboť se nevytváří na základě existence konkrétní důvěrné informace. V takovém případě by oddíl permanentních zasvěcených osob měl zahrnovat pouze ty osoby, které z důvodu své funkce nebo pozice mají kdykoli přístup ke všem důvěrným informacím u emitenta, účastníka trhu s emisními povolenkami, dražební platformy, dražitelé nebo subjektu sledujícího dražby.
- (5) Seznam zasvěcených osob by měl v zásadě obsahovat osobní údaje umožňující identifikaci zasvěcených osob. Tyto informace by měly obsahovat datum narození, soukromou adresu, případně vnitrostátní identifikační číslo dotčené osoby.
- (6) Seznam zasvěcených osob by měl také obsahovat údaje, které mohou napomoci příslušným orgánům při provádění vyšetřování, rychlé analýzy obchodního chování zasvěcených osob, vytvoření spojení mezi zasvěcenými osobami a osobami zapojenými do podezřelého obchodování a určit kontakty mezi nimi v kritických okamžicích. V tomto ohledu mají zásadní význam telefonní čísla, neboť umožňují příslušnému

⁽¹⁾ Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 1.

orgánu jednat rychle a případně si vyžádat záznamy datových přenosů. Tyto údaje by nadto měly být poskytnuty na začátku, aby nedošlo k narušení integrity šetření tím, že by se příslušný orgán musel v průběhu šetření znovu na emitenta, účastníka trhu s emisními povolenkami, dražební platformu, dražitele, subjekt sledující dražby nebo zasvěcenou osobu obracet s dalšími žádostmi o informace.

- (7) K zajištění toho, aby seznam zasvěcených osob mohl být zpřístupněn příslušnému orgánu na jeho žádost co nejdříve a tak, aby nebylo ohroženo šetření tím, že by se musely žádat informace od osob, které jsou uvedeny na seznamu zasvěcených osob, měl by být seznam zasvěcených osob sestaven v elektronické podobě a kdykoli neprodleně aktualizován, jakmile dojde k některé z okolností uvedených v nařízení (EU) č. 596/2014 pro aktualizaci seznamu zasvěcených osob.
- (8) Používání zvláštních elektronických formátů pro předkládání seznamů zasvěcených osob, jež jsou určeny příslušnými orgány, by také mělo snížit administrativní zátěž pro příslušné orgány, emitenty, účastníky trhu s emisními povolenkami, dražební platformy, dražitele či subjekty sledující dražby a osoby jednající jejich jménem nebo na jejich účet. Elektronické formáty by měly umožnit, aby informace obsažené na seznamu zasvěcených osob zůstaly důvěrnými a aby byla dodržena pravidla stanovená v právních předpisech Unie o zpracování osobních údajů a předávání těchto údajů.
- (9) Jelikož emitenti na trzích pro růst malých a středních podniků jsou nicméně od povinnosti sestavit a průběžně aktualizovat seznamy zasvěcených osob osvobozeni, a mohou tedy tyto informace vypracovat a uchovávat v jiném než elektronickém formátu, který toto nařízení ukládá ostatním emitentům, je třeba neukládat emitentům na trzích pro růst malých a středních podniků povinnost používat pro předkládání seznamů zasvěcených osob příslušným orgánům elektronický formát. Stejně tak je vhodné nevyžadovat předložení určitých osobních údajů v případě, že tyto údaje nejsou k dispozici těmto emitentům v okamžiku, kdy je požadován seznam zasvěcených osob. Seznamy zasvěcených osob by měly být v každém případě předkládány takovým způsobem, aby byla zaručena úplnost, důvěrnost a integrita informací.
- (10) Toto nařízení vychází z návrhu prováděcích technických norem předloženého Komisi Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy (ESMA).
- (11) Orgán ESMA uskutečnil otevřené veřejné konzultace o návrhu prováděcích technických norem, ze kterého toto nařízení vychází, analyzoval potenciální související náklady a přínosy a požádal o stanovisko skupinu subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů zřízenou článkem 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010⁽¹⁾.
- (12) Aby se zaručilo hladké fungování finančních trhů, je nutné, aby toto nařízení vstoupilo v platnost co nejdříve a aby se ustanovení stanovená tímto nařízením použila od téhož data jako ustanovení stanovená v nařízení (EU) č. 596/2014,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

„elektronickými prostředky“ elektronické zařízení pro zpracování (včetně digitální komprese), uložení a přenos dat pomocí kabelových, rozhlasových, optických technologií či jiných elektromagnetických prostředků.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

Článek 2

Formát pro sestavení a aktualizaci seznamu zasvěcených osob

1. Emitenti, účastníci trhu s emisními povolenkami, dražební platformy, dražitelé či subjekty sledující dražby nebo osoba jednající jejich jménem nebo na jejich účet jsou povinni zajistit, aby jejich seznam zasvěcených osob byl rozdělen do samostatných oddílů týkajících se různých důvěrných informací. Do seznamu zasvěcených osob se po zjištění nových důvěrných informací ve smyslu článku 7 nařízení (EU) č. 596/2014 doplní nové oddíly.

Každý oddíl seznamu zasvěcených osob obsahuje pouze údaje fyzických osob s přístupem k důvěrným informacím relevantním pro uvedený oddíl.

2. Osoby uvedené v odstavci 1 mohou do svého seznamu zasvěcených osob vložit doplňkový oddíl s údaji fyzických osob, které mají kdykoli přístup k veškerým důvěrným informacím („permanentní zasvěcené osoby“).

Údaje permanentních zasvěcených osob obsažené v doplňkovém oddílu uvedeném v prvním pododstavci se neuvádějí do ostatních oddílů seznamu zasvěcených osob uvedeného v odstavci 1.

3. Osoby uvedené v odstavci 1 sestaví a průběžně aktualizují seznam zasvěcených osob v elektronickém formátu podle vzoru 1 v příloze I.

Pokud seznam zasvěcených osob obsahuje doplňkový oddíl uvedený v odstavci 2, osoby uvedené v odstavci 1 sestaví a průběžně aktualizují uvedený oddíl v elektronickém formátu podle vzoru 2 v příloze I.

4. Elektronické formáty uvedené v odstavci 3 vždy zajistí:

a) důvěrnost obsažených informací zajištěním toho, aby byl přístup k seznamu zasvěcených osob omezen na jednoznačně identifikované osoby v rámci emitenta, účastníka trhu s emisními povolenkami, dražební platformy, dražitele a subjektu sledujícího dražby, nebo osoby jednající jejich jménem nebo na jejich účet, které uvedený přístup potřebují vzhledem k povaze své funkce nebo pozice;

b) správnost informací obsažených v seznamu zasvěcených osob;

c) přístup k předchozím verzím seznamu zasvěcených osob a možnost je vyvolat.

5. Seznam zasvěcených osob podle odstavce 3 musí být předložen pomocí elektronických prostředků, které určí příslušný orgán. Příslušné orgány na svých internetových stránkách zveřejní elektronické prostředky, které mají být použity. Uvedené elektronické prostředky zajistí, aby během přenosu informací zůstala zachována úplnost, integrita a důvěrnost informací.

Článek 3

Emitenti na trzích pro růst malých a středních podniků

Pro účely čl. 18 odst. 6 písm. b) nařízení (EU) č. 596/2014 předloží emitent, jehož finanční nástroje jsou přijaty k obchodování na trhu pro růst malých a středních podniků, příslušnému orgánu na jeho žádost seznam zasvěcených osob podle vzoru v příloze II a ve formátu, který zajistí, aby během přenosu informací zůstala zachována úplnost, integrita a důvěrnost informací.

*Článek 4***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po dni vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 3. července 2016.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. března 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

Seznam zasvěcených osob: oddíl týkající se [označení vnitřních informací specifických pro určitou transakci nebo spojených s určitou událostí]

Datum a čas (vytvoření tohoto oddílu seznamu zasvěcených osob, tj. kdy byly tyto vnitřní informace identifikovány): [rrrr-mm-dd; hh:mm UTC (koordinovaný světový čas)]

Datum a čas (poslední aktualizace): [rrrr-mm-dd, hh:mm UTC (koordinovaný světový čas)]

Datum předání příslušnému orgánu: [rrrr-mm-dd]

Jméno(-a) zasvěcené osoby	Příjmení zasvěcené osoby	Rodné(-á) příjmení zasvěcené osoby (pokud je odlišné)	Služební tele- fonní číslo(-a) (přímá linka do práce a pracovní mobilní telefon)	Název a adresa společnosti	Funkce a důvod pro zařazení mezi zasvěcené osoby	Začátek přístupu (datum a čas, kdy osoba získala přístup k vnitřním informacím)	Konec přístupu (datum a čas, kdy osoba přestala mít přístup k vnitřním informacím)	Datum narození	Vnitro- státní identifi- kační číslo (použije-li se)	Soukromá telefonní čísla (soukromá pevná linka a mobilní telefon)	Úplná adresa bydliště: název ulice; číslo v ulici; obec; poštovní směrovací číslo; země)
[Text]	[Text]	[Text]	[Čísla (bez me- zery)]	[Adresa emi- tenta/účastníka trhu s emisními povolenkami na emise/dražební platformy/draži- tele/subjektu sledujícího dražby nebo třetí strany za- svěcené osoby]	[Text popisující úlohu, funkci a důvod zařa- zení na tento seznam]	[rrrr-mm-dd, hh:mm UTC]	[rrrr-mm-dd, hh:mm UTC]	[rrrr- mm-dd]	[číslo a/nebo text]	[Čísla (bez mezery)]	[Text: podrobná soukromá adresa zasvěcené osoby — název ulice a čí- slo v ulici — město — poštovní smě- rovací číslo — země]

Oddíl permanentních zasvěcených osob v rámci seznamu zasvěcených osob

Datum a čas (vytvoření oddílu permanentních zasvěcených osob) [rrrr-mm-dd, hh:mm UTC (koordinovaný světový čas)]

Datum a čas (poslední aktualizace): [rrrr-mm-dd, hh:mm UTC (koordinovaný světový čas)]

Datum předání příslušnému orgánu: [rrrr-mm-dd]

Jméno(-a) zasvěcené osoby	Příjmení zasvěcené osoby	Rodné(-á) příjmení zasvěcené osoby (pokud je odlišné)	Služební telefonní číslo(-a) (přímá linka do práce a pracovní mobilní telefon)	Název a adresa společnosti	Funkce a důvod pro zařazení mezi zasvěcené osoby	Zařazen(-a) (datum a čas, kdy byla dotčená osoba zařazena do oddílu permanentních zasvěcených osob)	Datum narození	Vnitro- státní iden- tificační číslo (použije-li se)	Soukromá tele- fonní čísla (soukromá pevná linka a mobilní telefon)	Úplná adresa bydliště (název ulice; číslo v ulici; obec; po- štovní směrovací číslo; země)
[Text]	[Text]	[Text]	[Čísla (bez me- zery)]	[Adresa emitenta/ účastníka trhu s emisními povolenkami na emise/dražební platformy/dražitele/subjektu sledujícího dražby nebo třetí strany zasvěcené osoby]	[Text popisující úlohu, funkci a důvod zařazení na tento seznam]	[rrrr-mm-dd, hh: mm UTC]	[rrrr-mm- dd]	[číslo a/nebo text]	[Čísla (bez me- zery)]	[Text: podrobná soukromá adresa zasvěcené osoby — název ulice a číslo v ulici — město — poštovní směrovací číslo — země]

Vzor pro seznam zasvěcených osob, který mají předkládat emitenti finančních nástrojů přijatých k obchodování na trzích pro růst malých a středních podniků

Datum a čas (vytvoření): [rrrr-mm-dd, hh:mm UTC (koordinovaný světový čas)]

Datum předání příslušnému orgánu: [rrrr-mm-dd]

Jméno(-a) zasvěcené osoby	Příjmení zasvěcené osoby	Rodné(-á) příjmení zasvěcené osoby (pokud je odlišné)	Služební tele- fonní číslo(-a) (přímá linka do práce a pracovní mobilní telefon)	Název a adresa společnosti	Funkce a důvod pro zařazení mezi zasvěcené osoby	Začátek přístupu (datum a čas, kdy osoba získala přístup k vnitřním informacím)	Konec přístupu (datum a čas, kdy osoba přestala mít přístup k vnitřním informacím)	Vnitrostátní identifikační čí- slo (použije-li se) Jinak datum narození	Úplná adresa bydliště (název ulice; číslo v ulici; obec; poštovní směrovací číslo; země) (Pokud je k dispozici v době podání žádosti příslušným orgánem)	Soukromá telefonní čísla (soukromá pevná linka a mobilní telefon) (Pokud je k dispozici v době podání žádosti příslušným orgánem)
[Text]	[Text]	[Text]	[Číslo (bez me- zery)]	[Adresa emi- tenta nebo třetí strany zasvěcené osoby]	[Text popisující úlohu, funkci a důvod zařa- zení na tento seznam]	[rrrr-mm-dd, hh:mm UTC]	[rrrr-mm-dd, hh:mm UTC]	[Číslo a/nebo text nebo rrrr- mm-dd u data narození]	[Text: podrobná sou- kromá adresa zasvě- cené osoby — název ulice a číslo v ulici — město — poštovní směro- vací číslo — země]	[Číslo (bez mezery)]

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/348**ze dne 10. března 2016,****kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 98/2012, pokud jde o minimální obsah přípravku 6-fytázy (EC 3.1.3.26) z *Komagataella pastoris* (DSM 23036) jako doplňkové látky pro výkrm prasat (držitel povolení Huvepharma EOOD)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 1831/2003 stanoví povolení doplňkových látek používaných ve výživě zvířat a důvody a postupy, na jejichž základě se povolení uděluje a mění.
- (2) Používání přípravku 6-fytázy (EC 3.1.3.26) z *Komagataella pastoris* (DSM 23036), dříve známé jako *Pichia pastoris*, bylo povoleno do 28. února 2022 pro výkrm kuřat a krůt, odchov kuřat a kuřice, odchov krůt, nosnice, výkrm a snášku ostatních druhů ptáků, selata po odstavu, výkrm prasat a prasnice prováděcím nařízením Komise (EU) č. 98/2012 ⁽²⁾ v návaznosti na odpovídající žádost podanou v souladu s článkem 7 nařízení (ES) č. 1831/2003.
- (3) V souladu s čl. 13 odst. 3 nařízení (ES) č. 1831/2003 navrhl držitel povolení změnu podmínek povolení uvedeného přípravku jako doplňkové látky pro výkrm prasat snížením jejího minimálního doporučeného obsahu z 250 PPU/kg na 125 PPU/kg. K žádosti byly přiloženy příslušné podpůrné údaje. Komise žádost zaslala Evropskému úřadu pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“).
- (4) Úřad ve svém stanovisku ze dne 9. července 2015 ⁽³⁾ dospěl k závěru, že přípravek 6-fytázy (EC 3.1.3.26) z *Komagataella pastoris* (DSM 23036) má za nově navrhovaných podmínek používání potenciál být účinný při výkrmu prasat v požadované minimální doporučené dávce 125 PPU/kg kompletního krmiva. Zvláštní požadavky na plán monitorování v období po uvedení na trh nepovažuje úřad za nutné. Úřad také ověřil zprávu o metodách analýzy doplňkové látky přidané do krmiv, kterou předložila referenční laboratoř zřízená nařízením (ES) č. 1831/2003.
- (5) Posouzení přípravku 6-fytázy (EC 3.1.3.26) z *Komagataella pastoris* (DSM 23036) prokazuje, že podmínky pro povolení stanovené v článku 5 nařízení (ES) č. 1831/2003 jsou splněny.
- (6) Prováděcí nařízení (EU) č. 98/2012 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 98/2012 ze dne 7. února 2012 o povolení 6-fytázy (EC 3.1.3.26) z *Pichia pastoris* (DSM 23036) jako doplňkové látky pro výkrm kuřat a krůt, odchov kuřat a kuřice, odchov krůt, nosnice, výkrm a snášku ostatních druhů ptáků, selata po odstavu, výkrm prasat a prasnice (držitel povolení Huvepharma AD) (Úř. věst. L 35, 8.2.2012, s. 6).⁽³⁾ EFSA Journal 2015; 13(7):4200.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha prováděcího nařízení (EU) č. 98/2012 se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. března 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Identifikační číslo doplňkové látky	Jméno držitele povolení	Doplňková látka	Složení, chemický vzorec, popis, analytická metoda	Druh nebo kategorie zvířat	Maximální stáří	Minimální obsah	Maximální obsah	Další ustanovení	Konec platnosti povolení
						Jednotky aktivity/kg kompletního krmiva o obsahu vlhkosti 12 %			

Kategorie: zootechnické doplňkové látky. Funkční skupina: látky zvyšující stravitelnost

4a16	Huvepharma EOOD	6-fytáza (EC 3.1.3.26)	Složení doplňkové látky Přípravek 6-fytázy (EC 3.1.3.26) z <i>Komagataella pastoris</i> (DSM 23036) s minimem aktivity pro: 4 000 PPU ⁽¹⁾ /g v pevné formě 8 000 PPU/g v kapalně formě	Výkrm kuřat, odchov kuřat a kuřice, nosnice, ostatní druhy ptáků, kromě výkrmu krůt a odchovu krůt, výkrm prasat, prasnice.	—	125 PPU	—	1. V návodu pro použití doplňkové látky a premixu musí být uvedena teplota při skladování, doba trvanlivosti a stabilita při peletování. 2. Doporučená maximální dávka pro všechny povolené druhy: 500 PPU/kg kompletního krmiva. 3. Pro použití v krmivech s obsahem více než 0,23 % fosforu vázaného na fytin. 4. Bezpečnost: během manipulace se musí používat prostředky k ochraně dýchacích cest a bezpečnostní brýle a rukavice.	28. únor 2022
			Charakteristika účinné látky 6-fytáza (EC 3.1.3.26) z <i>Komagataella pastoris</i> (DSM 23036) Analytická metoda ⁽²⁾ Kolorimetrická metoda založená na kvantifikaci anorganického fosfátu uvolněného tímto enzymem z fytátu sodného	Výkrm krůt, odchov krůt, selata (po odstavu).		250 PPU			

⁽¹⁾ 1 PPU je množství enzymu, které katalyzuje uvolnění 1 μmol anorganického fosfátu z 5,1 mM fytátu sodného rozpuštěného v citrátovém pufru s pH 5,5 za 1 minutu při teplotě 37 °C, stanovené jako molybdenová modř při 820 nm.

⁽²⁾ Podrobné informace o analytických metodách lze získat na internetové stránce referenční laboratoře Společenství: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/349**ze dne 10. března 2016****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. března 2016.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)		
Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	IL	236,2
	MA	99,3
	SN	176,8
	TN	112,1
	TR	100,4
	ZZ	145,0
0707 00 05	MA	84,5
	TR	153,1
	ZZ	118,8
0709 93 10	MA	66,0
	TR	158,8
	ZZ	112,4
0805 10 20	EG	45,8
	IL	68,5
	MA	56,0
	TN	64,1
	TR	64,4
	ZZ	59,8
0805 50 10	MA	119,5
	TR	90,9
	ZZ	105,2
0808 10 80	CL	93,0
	CN	66,5
	US	185,1
	ZZ	114,9
0808 30 90	AR	110,9
	CL	129,6
	CN	103,0
	TR	153,6
	ZA	110,7
	ZZ	121,6

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2016/350

ze dne 25. února 2016

o uzavření Ujednání mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidlech pro účast Švýcarské konfederace na činnosti Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 74 a čl. 78 odst. 1 a 2 ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s rozhodnutím Rady 2014/185/EU ⁽¹⁾ podepsala Komise dne 11. února 2014 Ujednání mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidlech pro účast Švýcarské konfederace na činnosti Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (dále jen „ujednání“), s výhradou jeho uzavření.
- (2) Ujednání by mělo být schváleno.
- (3) Jak je uvedeno ve 21. bodě odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 439/2010 ⁽²⁾, Spojené království a Irsko se uvedeného nařízení účastní a jsou jím vázány. Proto by měly čl. 49 odst. 1 nařízení (EU) č. 439/2010 naplnit účastí na tomto rozhodnutí. Spojené království a Irsko se proto účastní tohoto rozhodnutí.
- (4) Jak je uvedeno ve 22. bodě odůvodnění nařízení (EU) č. 439/2010, Dánsko se uvedeného nařízení neúčastní a není jím vázáno. Dánsko se proto tohoto rozhodnutí neúčastní,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Ujednání mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidlech pro účast Švýcarské konfederace na činnosti Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu se schvaluje jménem Unie.

Znění ujednání se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Předseda Rady učiní jménem Unie oznámení podle čl. 13 odst. 1 ujednání ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2014/185/EU ze dne 11. února 2014 o podpisu, jménem Evropské unie, Ujednání mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidlech pro účast Švýcarské konfederace na činnosti Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (Úř. věst. L 102, 5.4.2014, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 439/2010 ze dne 19. května 2010 o zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (Úř. věst. L 132, 29.5.2010, s. 11).

⁽³⁾ Den vstupu ujednání v platnost zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* generální sekretariát Rady.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 25. února 2016.

Za Radu
předseda
K.H.D.M. DIJKHOFF

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2016/351**ze dne 4. března 2016****o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v Generální radě WTO k žádosti Jordánska o výjimku Světové obchodní organizace týkající se přechodného období pro zrušení jeho programu vývozních subvencí**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 4 první pododstavec ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení čl. IX odst. 3 a 4 Marrákešské dohody o zřízení Světové obchodní organizace (dále jen „Dohoda o WTO“) stanoví postupy pro poskytnutí výjimek týkajících se mnohostranných obchodních dohod uvedených v přílohách 1 A, 1B nebo 1C Dohody o WTO a v jejich přílohách.
- (2) Dne 27. července 2007 bylo Jordánsku poskytnuto prodloužení předchozího období stanoveného v Dohodě o subvencích a vyrovnávacích opatřeních (dále jen „dohoda o subvencích“) pro zrušení jeho programu vývozních subvencí, který má formu částečného nebo úplného osvobození od daně z příjmu ze zisků vytvořených z určitého vývozu. Toto prodloužení pokračovalo do 31. prosince 2013 se lhůtou pro postupné odstranění subvencí do 31. prosince 2015, v souladu s postupy pro další prodloužení podle čl. 27. odst. 4 dohody o subvencích, pokud jde o přechodné období podle čl. 27 odst. 2 písm. b) dohody o subvencích pro některé rozvojové země.
- (3) Jordánsko podle čl. IX odst. 3 Dohody o WTO předložilo žádost o výjimku, pokud jde o jeho povinnost postupného zrušení svého programu vývozních subvencí stanovenou v čl. 27 odst. 4 dohody o subvencích, platnou do 31. prosince 2018.
- (4) Udělení výjimky by nemělo nepříznivý vliv na hospodářství ani obchodní zájmy Unie a podpořilo by Jordánsko v jeho snahách řešit hospodářské problémy, kterým čelí v důsledku obtížné a nestabilní politické situace v regionu.
- (5) Je proto vhodné stanovit postoj, který má být zaujat jménem Unie v Generální radě WTO, na podporu této žádosti Jordánska o výjimku,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postojem, který má být jménem Evropské unie zaujat v Generální radě Světové obchodní organizace, je podpořit žádost Jordánska o výjimku týkající se prodloužení přechodného období pro zrušení jeho programu vývozních subvencí platnou do 31. prosince 2018 v souladu s podmínkami uvedenými v žádosti o výjimku.

Tento postoj vyjádří Komise.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 4. března 2016.

Za Radu
předsedkyně
S.A.M. DIJKSMA

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2016/352**ze dne 4. března 2016**

o postoji, který má být jménem Evropské unie zaujat v příslušných výborech Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů k návrhům změn předpisů OSN č. 10, 34, 41, 46, 48, 50, 51, 53, 55, 60, 73, 83, 94, 107, 110, 113, 118, 125, 128, 130 a 131 a k návrhu nového předpisu o schvalování tichých silničních vozidel

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s rozhodnutím Rady 97/836/ES ⁽¹⁾ přistoupila Unie k Dohodě Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) o přijetí jednotných technických pravidel pro kolová vozidla, zařízení a části, které se mohou montovat nebo užívat na kolových vozidlech, a o podmínkách pro vzájemné uznávání schválení typu udělených na základě těchto pravidel (dále jen „revidovaná dohoda z roku 1958“).
- (2) V souladu s rozhodnutím Rady 2000/125/ES ⁽²⁾ přistoupila Unie k Dohodě o zavedení celosvětových technických předpisů pro kolová vozidla, vybavení a části, které se mohou montovat nebo užívat na kolových vozidlech (dále jen „paralelní dohoda“).
- (3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ⁽³⁾ nahradila systémy schvalování členských států schvalovacím postupem Unie a zavedla harmonizovaný rámec zahrnující správní ustanovení a obecné technické požadavky pro všechna nová vozidla, systémy, konstrukční části a samostatné technické celky. Uvedená směrnice začlenila předpisy OSN do systému EU schvalování typu, a to buď jako požadavky na schválení typu, nebo jako alternativy k právním předpisům Unie. Od přijetí uvedené směrnice jsou předpisy OSN ve stále větší míře začleňovány do právních předpisů Unie v rámci EU schvalování typu.
- (4) S ohledem na zkušenosti a technický rozvoj je třeba upravit požadavky týkající se některých prvků nebo rysů, na něž se vztahují předpisy OSN č. 10, 34, 41, 46, 48, 50, 51, 53, 55, 60, 73, 83, 94, 107, 110, 113, 118, 125, 128, 130 a 131, tak aby odpovídaly technickému pokroku.
- (5) S cílem stanovit jednotná ustanovení týkající se schvalování tichých silničních vozidel s ohledem na jejich sníženou slyšitelnost by měl být přijat nový předpis OSN týkající se tichých silničních vozidel.
- (6) Je proto nutné vymezit postoj, který má být jménem Unie zaujat ve správním výboru revidované dohody z roku 1958 a ve výkonném výboru paralelní dohody, pokud jde o přijetí uvedených aktů OSN,

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 97/836/ES ze dne 27. listopadu 1997 o přistoupení Evropského společenství k Dohodě Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů o přijetí jednotných technických pravidel pro kolová vozidla, zařízení a části, které se mohou montovat nebo užívat na kolových vozidlech, a o podmínkách pro vzájemné uznávání schválení typu udělených na základě těchto pravidel („revidovaná dohoda z roku 1958“) (Úř. věst. L 346, 17.12.1997, s. 78).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2000/125/ES ze dne 31. ledna 2000 o uzavření Dohody o zavedení celosvětových technických předpisů pro kolová vozidla, vybavení a části, které se mohou montovat nebo užívat na kolových vozidlech („paralelní dohoda“) (Úř. věst. L 35, 10.2.2000, s. 12).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1).

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být jménem Unie zaujat ve správním výboru revidované dohody z roku 1958 a ve výkonném výboru paralelní dohody ve dnech 7. až 11. března 2016, je hlasovat pro návrhy, jež jsou uvedeny v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 4. března 2016.

Za Radu
předsedkyně
S.A.M. DIJKSMA

PŘÍLOHA

Předpis č.	Bod pořadu jednání	Předmět jednání	Referenční dokument
10	4.9.1.	Návrh doplňku 1 k sérii změn 05 předpisu č. 10 (Elektromagnetická kompatibilita (EMC))	ECE/TRANS/WP.29/2016/16
10	4.9.2.	Návrh doplňku 3 k sérii změn 04 předpisu č. 10 (Elektromagnetická kompatibilita (EMC))	ECE/TRANS/WP.29/2016/17
34	4.8.1.	Návrh doplňku 1 k sérii změn 03 předpisu č. 34 (Ochrana před nebezpečím požáru)	ECE/TRANS/WP.29/2016/8
41	4.6.1.	Návrh doplňku 4 k sérii změn 04 předpisu č. 41 (Emise hluku z motocyklů)	ECE/TRANS/WP.29/2016/3
46	4.8.2.	Návrh doplňku 3 k sérii změn 04 předpisu č. 46 (Zařízení pro nepřímý výhled)	ECE/TRANS/WP.29/2016/9
48	4.9.3.	Návrh doplňku 7 k sérii změn 06 předpisu č. 48 (Montáž zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci)	ECE/TRANS/WP.29/2016/18
48	4.9.4.	Návrh doplňku 9 k sérii změn 05 předpisu č. 48 (Montáž zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci)	ECE/TRANS/WP.29/2016/19
48	4.9.5.	Návrh doplňku 16 k sérii změn 04 předpisu č. 48 (Montáž zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci)	ECE/TRANS/WP.29/2016/20
50	4.9.6.	Návrh doplňku 18 k původní sérii změn předpisu č. 50 (Přední a zadní obrysové svítilny, brzdové svítilny a směrové svítilny pro mopedy a motocykly)	ECE/TRANS/WP.29/2016/21
51	4.6.2.	Návrh doplňku 1 k sérii změn 03 předpisu č. 51 (Emise hluku u vozidel kategorií M a N)	ECE/TRANS/WP.29/2016/4
53	4.9.7.	Návrh doplňku 18 k sérii změn 01 předpisu č. 53 (Montáž zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci u vozidel kategorie L3)	ECE/TRANS/WP.29/2016/22
53	4.9.8.	Návrh nové série změn 02 předpisu č. 53 (Montáž zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci u vozidel kategorie L3)	ECE/TRANS/WP.29/2016/23

Předpis č.	Bod pořadu jednání	Předmět jednání	Referenční dokument
55	4.7.1.	Návrh doplňku 5 k sérii změn 01 předpisu č. 55 (Mechanická spojovací zařízení)	ECE/TRANS/WP.29/2016/5
60	4.15.1.	Návrh doplňku 5 k předpisu č. 60 (Ovladače a kontrolky dvoukolových vozidel)	ECE/TRANS/WP.29/2016/27
73	4.12.1.	Návrh opravy 1 (pouze ve francouzštině) série změn 01 předpisu č. 73 (Boční ochranná zařízení)	ECE/TRANS/WP.29/2016/31
83	4.15.2.	Návrh doplňku 2 k sérii změn 07 předpisu č. 83 (Emise vozidel kategorií M1 a N1)	ECE/TRANS/WP.29/2016/28
94	4.11.1	Návrh opravy 3 (pouze v ruštině) série změn 01 předpisu č. 94 (Ochrana při čelním nárazu)	ECE/TRANS/WP.29/2016/32
107	4.8.3.	Návrh doplňku 5 k sérii změn 05 předpisu č. 107 (Celková konstrukce autobusů a autokarů)	ECE/TRANS/WP.29/2016/10
107	4.8.4.	Návrh doplňku 5 k sérii změn 06 předpisu č. 107 (Celková konstrukce autobusů a autokarů)	ECE/TRANS/WP.29/2016/11
107	4.8.5.	Návrh série změn 07 předpisu č. 107 (Celková konstrukce autobusů a autokarů)	ECE/TRANS/WP.29/2016/12
110	4.8.6.	Návrh série změn 02 předpisu č. 110 (Vozidla s pohonem na CNG/LNG)	ECE/TRANS/WP.29/2016/13
113	4.9.9.	Návrh doplňku 6 k sérii změn 01 předpisu č. 113 (Světlomety se symetrickým potkávacím světlem)	ECE/TRANS/WP.29/2016/24
118	4.8.7.	Návrh doplňku 2 k sérii změn 02 předpisu č. 118 (Hořlavost materiálů)	ECE/TRANS/WP.29/2016/14
125	4.8.8.	Návrh doplňku 1 k sérii změn 01 předpisu č. 125 (Pole výhledu řidiče směrem dopředu)	ECE/TRANS/WP.29/2016/15
128	4.9.10.	Návrh doplňku 5 k původní sérii změn předpisu č. 128 (Zdroje světla využívající světelných diod (LED))	ECE/TRANS/WP.29/2016/25
130	4.7.2.	Návrh doplňku 1 k předpisu č. 130 (Systém varování při vybočení z jízdního pruhu)	ECE/TRANS/WP.29/2016/6

Předpis č.	Bod pořadu jednání	Předmět jednání	Referenční dokument
131	4.7.3.	Návrh doplnku 2 k sérii změn 01 předpisu č. 131 (Vyspělé systémy nouzového brzdění (AEBS))	ECE/TRANS/WP.29/2016/7
	4.13.1.	Návrh nového předpisu o schvalování tichých silničních vozidel	ECE/TRANS/WP.29/2016/26

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS